

“BİRLİKTE MÜCADELE ETMENİN YOLLARI YÜRÜNMELEDİR!”

Bugün saat 13.00'te, Amed/ Koşuyolu'nda; Suriçi'ndeki yasağın kalkması için toplanan kitleye, yürüyüşün başlamasından hemen sonra polis gaz bombalarıyla saldırdı. Halk bu saldırıya cevap verince çatışma çıktı. Çatışma kısa bir sürede Koşuyolu ara sokakları ve başta Ofis Gevran caddesi olmak üzere bölgenin tüm sokaklarına yayıldı.

Ondan fazla toma ve akreple; gaz bombaları, boyalı su ve plastik mermi kullanarak saldırıya geçen devlet güçlerine gençlik taşlar, havai fişekler ve ses bombalarıyla karşılık verdi. Çatışma karşılıklı saldırılarla sürerken, Gevran Caddesi üzerinde ikisi siyah biri beyaz renkte 3 Ford Ranger görüldü. Bunların ne amaçla kullanıldığını hepimiz biliyoruz artık.

Bu araçlardan inen yüzü kapalı özel hareket timleri hareketliliğin yoğun olduğu Konuk Evi tarafına ateş açtı. İlk ateş kesildiğinde 14-16 yaşlarında bir çocuk, arkadaşlarının kollarında arabaya taşınıyordu. Daha sonra hastaneden ölüm haberi geldi.

Devamı 4. sayfada..

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

9 - 23 Aralık 2015/ S 298 / 1 TL

SAVAŞ KIŞKIRTICILIĞINA KARŞI AYAKLANMA, DEVRİM, ÖZGÜRLÜK!

Türk tankları Musul'da, Başika bölgesinde! İki gündür ultimatomlar, tehditler, “savaş gerekçeleri” dört yanı kapladı. “Türkiye'nin saldırgan tavrı” BM'de gizli oturuma taşındı. “Yandaş basına” bakarsanız, uzunca süredir yüksek perdeden atıp tutuyorlar. “Biz Osmanlıyız”, “biz Selçukluyuz” naraları eksik olmuyor. Aleni bir şekilde bir yayılma savaşının çığırkanlığını yapıyorlar. Dinci faşist iktidar boyunu fersah fersah aşan hamleler yapıyor Ortadoğu'da.

Suriye'nin üzerine katil sürüsünü salmak, ruh hastası cinayet şebekelerine ev sahipliği, lojistik ve cephe gerisi hizmeti sunmak, aleni savaş kışkırtıcılığı yapmak, milyar dolarlık petrol kaçakçılığının asıl aktörlerinden olmak... saymakla bitmiyor.

Rus jetini düşürmekle kendini hiç ummadığı bir şekilde ülke sınırlarına hapsolmuş konuma sürüklediğini farkedenden faşist devlet, Suriye'deki bu sıkışmışlığı Barzani ile işbirliği içinde Irak'ta aşma yoluna girdi. Hiç beklemediği sertlikte karşılık gördü. Irak hükümeti ultimatom verdi.

ABD dahil kimseden destek bulamasa da geri adım atmamak için direniyor dinci faşist iktidar. Bizzat kendi “müttefikleri” ta-

rafından Ortadoğu'dan uzak tutulmakta olduğunu, “misak-ı milliye” hapsedildiğini gördü.

Kürt halkının silahlı ayaklanma düzeyine ulaşan savaşımı, git-tikçe yoğunlaşan genel patlama belirtileri sermaye devletini olmadık maceralara savuruyor. İçerde tüm karşı-devrim cephesini kendi arkasında neredeyse hizalayan dinci-faşist iktidar, kopup gelen ayaklanmalara, devrimin serpilip gelişmesine dizginsiz bir zorla karşılık vermekten başka bir çıkış yolu bulamıyor. Kürdistan'da dizginsiz katliamlar gerçekleştiriyor. Baskıyı alabildiğine yoğunlaştırıyor.

Bu savaş kışkırtıcılığının, korkunç acılara yol açacak savaş maceracılığının, katmerleşen baskının üstesinden gelmenin tek yolu genel ayaklanmayı bir gerçeklik ve kaçınılmaz bir gereklilik, zorunluluk olarak ele almaktan geçiyor. Sermaye devleti, dinci faşist iktidar bizi korkunç acılara sürüklüyor. Buna karşı ayaklanmaktan, halk iktidarını kurmaktan başka bir çözüm yok. Artık ayaklanma, devrim ve özgürlük haykırışlarıyla ileri atılma zamanı. Şimdi devrim zamanı!

>>Editör...

DEVİRİM PROGRAMI
HALKLARI
BİRLEŞTİRİR!

Kürdistan'da kelimenin gerçek anlamında silahlı bir ayaklanma yaşanıyor. Faşist devlet, dinci faşist iktidarın yönetiminde ayaklanmayı bastırmak için her türlü vahşete başvurmaktan çekinmiyor. Son olarak Diyarbakır'ın Sur ilçesini, Derik, Nusaybin, Cizre, Yüksekova, Lice gibi ilçelerini ablukaya aldıktan sonra sokağa çıkma yasağı uygulayarak katil sürülerini katliam yapmaları için salmıştı.

3

Atılan Pratik Adımların Gerçek Önemi

C.Dağlı

2

Özyönetimlerin Kaderi

Umut Çakır

4

Politik Kurtuluş Olmadan Toplumsal Kurtuluş Olmaz

Özgür Güven

5

Türkiye Savaş Peşinde

Taylan Işık

10

ATILAN PRATİK ADIMLARIN GERÇEK ÖNEMİ

BAŞYAZI

C. Dağlı

Toplumun önüne gelen devrim, bu toplumun çelişkili evriminin sonucudur. Tarihin ilerlemesinden, genel nesnel ortamdan doğmuştur. Devrimin gerçek koşullarının ortaya çıkması, dünyadaki nesnel durumun uygun şartlar yaratması; devrimci kitlelerin nesnel koşulları devrime çevirmek için sayısız eylemsel girişimde bulunması, bugünkü toplumun bunalımını derinleştiriyor. Egemen sınıfın, işleri düzeltmek için aldığı her karar, her önlem ve her çabası durumun daha da kötüleşmesinden başka bir sonuç vermiyor.

Küçük burjuva siyasetler de burjuva toplumun krizinden söz ediyorlar fakat biz bu konuda onlarla aynı şey anlamıyoruz. Bizim bütünsel değerlendirmelerimizin devrimci karakteri var. Bağlam, etki ve sonuç olarak başka şeyler söylüyoruz. Biz, sistemin ekonomik krizi ve bunun zorunlu olarak yol açtığı toplumsal, insani, yıkımla devrimin bağı kurarken, küçük burjuva gruplar bu bağı kuramıyor. Biz, ortaya çıkan durumun sınıf kavgasını derinden etkilediğini ve devrimci sonuçlar yarattığını ortaya koyarken, onlar krizin, sistemin çelişkilerini keskinleştirici rolünü önemsizleştirerek, yumuşatarak kitleleri yanılgıya sürüklüyorlar.

Koşullar edilebilir, devrimin içinde gerçekleşeceği koşullar ne denli uygun olursa olsun devrim için devrimci sınıfın, devrimci kitlelerin aktif katılımı gerekiyor. Bizde emekçilerin etkinliği, devrimci savaşım olarak şekillenmiştir. Bu durum hangi yolla yeni bir topluma geçileceği hakkında kesin bir fikir veriyor.

Böylesi bir savaş yıllardır sürüp gidiyor. Sınıf savaşı ne yereldir, ne birkaç kentle sınırlıdır. Bu savaş hemen hemen tüm kentlerde şu ya da bu biçimde şu ya da bu derecede varlık gösteriyor. Kapitalizmde sınıf savaşının her yerde gelişmesi, genellik kazanması kaçınılmazdır. Kapitalizmin iç çelişkilerinin gelişmesi ve keskinleşmesi, devrimci durumun ortaya çıkması, emekçilerin toplumsal mücadelesinin yükselmesi vb. bu toprakların her yerini eylem alanı haline getirdi.

Açıkladığımız durumdan ötürü, Türkiye ve Kürdistan devrim toprağı haline gelmiştir. Ama devrimci süreç başlangıç noktasında değil, çok daha ileri bir noktadır. Devrimci süreç somut bir olgu haline gelirken ve elle tutulur bir durumdayken varolan ifade etmek bir ilerleme sayılmaz. Yeni olana gebe bir durum oluşmuşsa, yapılması gereken, süreci yığmsal devrimci eylemlerle hızlandırmaktır. Eski toplumsal sistemin yıkılması ve yeni bir toplumun kurulması ancak yığmsal devrimci savaşımın yoluyla olur.

Burası keskin çelişkiler ve karşıtlıklar diyarı oldu. Olaylar, emek-sermaye bağdaşmaz çelişkisi temelinde gelişiyor. Bu yüzen bizde başka bir yerde ve başka bir zaman kolay kolay görülmeyecek canlı bir mücadele var. Bunca baskıya, bunca kırma ve bu denli ağır şartlara karşın, devrimci mücadele yıllardır bütün canlılığı içinde sürüyor. Canlılık hem düşmanla savaş alanında hem de emekçi hareketinin içinde kendini gösteriyor. Kitleler iktidara yönelik hazırlığını böylelerine son derce canlı bir ortamda yapıyor. Devrim ve devrimde zafer ancak canlı bir savaşımın doğurduğu.

Sınıflı toplumların ortaya çıkmasından bu yana tarih, sınıf savaşları tarihidir. Marksizmin bu yalın ve görkemli belirlemesini bizde bütün canlılığı içinde görebiliriz. Bu savaş, bizde en azından yarım yüzyıldır çok şiddetli biçimde yaşanıyor. Toplumsal çelişkilerin gelişmesi sınıf savaşımını daha yüksek biçimlere taşıyor. Ulusal baskının varlığı Kürdistan sorununun çözülmemesi, yani Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkının tanınmaması, süren savaş, genişleten ve büyüyen bir etkidir. Toplumsal ve ulusal çelişkilerin varlığı, toplumu bir savaş alanı haline getirdi.

Devletin iktidarı, emekçi kitleleri, burjuvaziye boyun eğdirmek için kesintisiz bir savaş yürütmüştür. Türkiye ve Kürdistan proletaryasıyla, emekçi halklarla, kadınlarla ve devrimci gençlikle devamlı savaş halindedir. Ancak tekelleri sermaye ve tekelleri sermayenin vurucu gücü olan faşizm –gerek devlet gücüyle, gerekse sivil faşist güçleriyle halklara karşı giriştiği saldırılar başkaldıran kitlelere boyun eğdirmemiştir. Saldırlara sokak savaşlarıyla, ayaklanmayla yanıt veren yığınlar hiçbir şekilde boyun eğmeyeceklerini, egemen sınıfı devrime yolunda tüm güçleriyle savaşacaklarını yeterince göstermiştir. Türkiye ve Kürdistan’da tarih elli yıldır devrimci savaşımı ve alt üst oluşlar tarihidir.

Bugüne dek sermaye sınıfıyla emekçi kitleler arasında görülen eylemler, mücadeleler, başkaldırıları, devrimin gelişiminden başka bir şey değildir. Devrimci eylemlerden sokak savaşlarından, ayaklanmalardan ayrı düşünmek devrimi yadsımaktır. Devrim, Gezi ayaklanması, Kürdistan serhıldanları, kadınların, gençliğin, köylülerin başkaldırısı dışında düşünmek devrimi kavramamaktır.

Gerek Türkiye’de, gerekse Kürdistan’da artan isyan ve ayaklanmaları ve devrimci halk örgütlenmelerini bu bakış açısıyla ele almalıyız. Kürdistan’da hızla örgütlenen özerk yapılanmalar, gerçekte devrimin hızla gelişmesinin en çarpıcı çok somut ve ikna edici kanıtlarıdır. Yeter ki devrimin birer mevzisi olarak, rolünü sonuna kadar oynasınlar.

Kürdistan’daki devrimci yapılanmaların toplumsal ilişkisinin bu yeni biçiminin asıl önemi nereden geliyor? Bu önem diğer şeylerin yanında ulusların kendi kaderini tayin hakkının devrimci tarzda çözümü yolunda bir eğilim taşınmasından ileri geliyor. Reformist tüm girişimler sonuçsuz kaldığı içindir ki, devrimci tarzda adımlar öne geçti. Atılan bu pratik adımlar Kürdistan sorununun Türkiye ve Kürdistan birleşik devriminin hangi biçimde gerçekleşeceğine dair bize kesin bir fikir veriyor. Bugünden kesin olan şey, burjuva egemenliğinin devrimci tarzda yıkılacağıdır. Türkiye emekçi halklarının devrimle kurtulacağı, Kürdistan’ın devrimle özgürleşeceği.

Hareket her tarafta büyük bir hızla ilerliyor. Hareketin hızlanması nicel bir değişimdir fakat bizi nitel bir değişime götürür. Devrim, köklü, sıçramalı, nitel bir değişimdir. Yeninin ortaya çıkışı, tarihsel sürecin devrimle kesintiye uğramasıyla, sıçramayla olur. Türkiye ve Kürdistan proletaryasının ve emekçi kitlelerin birleşik devrimci hareketi buraya doğru ilerliyor.

Özgecan'ın Katillerine Ağırlaştırılmış Müebbet...

Özgecan'ın katlediliş hikayesini duyduğumuzda herbirimiz nasıl dehşete kapılıp öfkelenmişsek, bu haberi duyduğumuzda da o kadar rahatladık, ohh çıktik, içimiz soğudu... Ceza her ne kadar gidene geri getirmeyecekse de, hala vicdanlarımız az gelse de, bu bu zamana kadar bir kadın cinayetine verilen en ağır cezaydı.

3 Aralık günü Tarsus'ta görülen mahkeme Suphi Altındöken, Necmettin Altındöken ve Fatih Gökçe hakkında ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası verildi ve bunların yanı sıra cinsel saldırı suçundan Suphi Altındöken'e 36 yıl, Fatih Gökçe'ye 24 yıl hapis cezası verdi; 3 sanıkta da ceza indirimine gitmedi.

Haber dışarıda bekleyenler ve tv, radyo, internetlerinin başında haberi takip edenlerde büyük bir coşku ve sevinç yarattı. Ve bir buruk acı. Katledilen yüzlerce kadın... Bu cezalar en başında verilse, Özgecanlar, Cansu Kayalar bugün aramızda olmayacak mıydı?

Daha birkaç gün önce bir baba gece arkadaşında kalan 16 yaşındaki kızı Beyza'yı 8 yerinden bıçaklayıp, öldüğünü görünce boğarak öldürmedi mi?

Bir başka duruşmada sevgilisini öldüren erkek savunma yapıyor, "bu kadar çok ceza alacağımı bilseydim yapmazdım..."

"Boşanmak istediği için öldürüldü", "terkettiği için öldürüldü", "aldattığı için öldürüldü", "istediği yemeği yapmadığı için

öldürüldü", "evlenmek istemediği için öldürüldü", "kışkandırdığı için öldürüldü", "aşırı sevgiden dolayı öldürüldü"...

Öldürülmek için ne çok sebep var ve yargılanırken kullanılacak ne kadar çok "indirim" sebebi... Aynı durum taciz ve tecavüzler için de geçerli elbet. Bir kadının hayatını yok edenler, en fazla 3-5 sene ile yaşamlarına devam ederken, onları cezasızlıkla ödüllendiren nasıl bir adalet, nasıl bir sistem...

Ve nasıl oldu da bu sistem Özgecan'ın katillerini gerçekten cezalandırabilirdi?

Birincisi, elbette bütün kadınlar öfkeyle ayağa kalkmış, erkekler bu acıyı ve utancı yüreklerinde hissetmiş ve bütün bir halk ayaklanmıştı. Son yıllarda ayaklanmak için çok sayıda bahaneyle sahip olan halkın bahanelerinden birini azaltmak, halkın öfkelerini yatıştırmak bu cezanın sebebi.

Bir yıl içinde katledilen kadınların sayısı yüzlerle ifade edilirken, pek çok defa

insanlar sokaklara çıktı, acılı öfkeli haykırışlarını yöneltti erkeklerle ve sisteme. Ancak bunlar cılız ve yerel protestolar olarak kaldı genelde.

Ve biriken bu tüm öfke, gencecik bir kadının cansız bedeninde hayat buldu.

Çünkü o "masum"du. Yaptığı tek "hata" bir toplu taşıma aracına geç saatte yalnız binmekti. O ne sevgilisini terk etmeye kalkmıştı, ne eşinden boşanmaya kalkmış, ne kot pantolon giymiş, ne mini etek, askılı bluzla sokağa çıkmıştı, ne kocasının çorbasını biraz tuzlu yapmıştı... O "masum"du... İkinci gerekçe de bu olsa gerek: "Masumiyet"...

Ondan olsa gerek katillerin "iyi hal"den, "ağır tahrik"ten vb indirimli cezalar almayışları... İsteddiği yemeği pişirmemek, hakaret etmek, terk etmek erkeği "ağır tahrik" ederken, takım elbise ve kravat da "iyi hal"ini ispatlıyor...

İster istemez bir filmi anımsadım, Soraya'yı Taşlamak... İhanetle suçlanan "masum" bir kadının recm edilmesi üzerine bir film... Hepimizin izlerken yüreklerini kanatan sahneler... O zaman da demiştik, ya Soraya "suçlu" olsaydı, ya gerçekten bir adama aşık olmuş olsa idi... O zaman recmedilmeyi "hak" mı edecekti, yüzlerce kadının öldürülmeyi ya da tacizi, tecavüzü "hak"ettiği gibi?

Biraz düşünelim...

Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız!

Diyarbakır Barosu Başkanı Avukat Tahir Elçi, 28 Kasım sabah saatlerinde katıldığı bir basın açıklaması sonrasında dinci faşist devlet tarafından alçakça katledildi! Bu, faşist TC devletinin ne ilk katliamıdır, ne de son katliamı olacaktır. Bu katliam, son süreçte dinci faşist devlet tarafından yoksul Kürt Halkına, işçi sınıfı ve emekçilere, devrimci ve sosyalistlere, ilericiilere ve aydınlara karşı başlatılmış olan saldırıların bir parçasıdır.

Kürt Halkının, işçi sınıfı ve emekçilerin devrim ve özgürlük mücadelesini durduramayan faşist TC devleti, her alanda başlattığı topyekün savaşla insanları korkutmak, sindirmek, "kendi yüreğinin kabuğu"na hapsetmek istiyor.

Başaramadılar, başaramayacaklar! Halklarımız bu ablukayı dağıtacak, faşizme anladığı dilden gereken cevabı verecektir. Tekelci sermaye ve onun devleti, bugüne kadar katliamlarıyla bir sonuç alamadı. Milyonlarca insanın en yaşamsal sorunları orta yerde olduğu

gibi dururken, dinci faşist devlet ne yaparsa yapsın, sokaklarda devrimin yükselen sesini bastıramayacaktır. Halklarımızın ortak özlemleri, bir gün mutlaka gerçekleşecek, faşizm, döktüğü kanda boğulacaktır. Bir gün mutlaka bu kan denizinin ufkundan kızıl bir güneş doğacak, halklarımız mücadele birliği ile özgür bir yaşama kavuşacaktır.

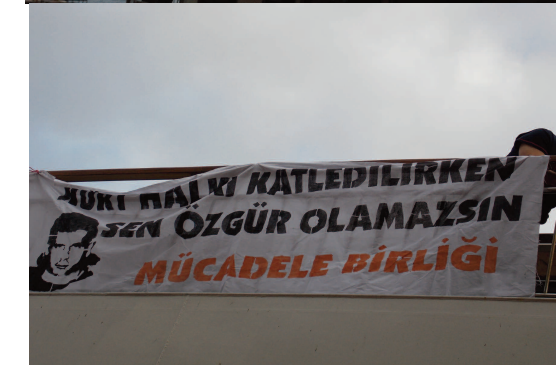
Tahir Elçi'yi katledenler bilsinler ki, döktükleri kan yerde kalmayacak, işçi sınıfı ve emekçi halklarımız bu katliamın hesabını er ya da geç soracaktır. Devrimcileri, sosyalistleri, ilerici ve aydınları katledenler, bir gün mutlaka hakettiklerini bulacaklar. Bizleri hapseterek, katlederek sindireceklerini, korkutacaklarını sananlar tarihe baksınlar; orada Hitler faşizmi karşısında bile asla boyun eğmemiş bir devrimci irade görecektir. O irade, Hitler ve Mussolini rejimlerini nasıl kazıyıp tarihin çöplüğüne attıysa, bugün onların müsveddelerini de aynı yere göndermede tereddüt etmeyecektir.

Yaşayanlar görecektir, zafer işçi sınıfı ve emekçilerin, halklarımızın olacak. Şimdi her yerde ayağa kalkma, mücadele birliğini yükseltme zamanı! Şimdi devrim zamanı!

MÜCADELE BİRLİĞİ PLATFORMU

Sargazi'de Mücadele Birliği okurlarının, Tahir Elçi'nin katledildiği haberini aldıklarında astıkları pankart: "Katliamlara Sessiz Kalma Devrimci Savaşı Yükselt"

Kürt Halkı Katledilirken...

Kürt halkına yönelik katliamlar saldırılar infazlar sürerken, bir nebze de olsa onların seslerine ses katmak, yalnız olmadıklarını söylemek için, 3 Aralık sabahı Eminönü Kadıköy vapurunda Mücadele Birliği Okurları tarafından "Kürt Halkı Katledilirken Sen Özgür Olamazsın" pankartı asıldı. Ardından Devrimci Öğrenci Birliği Kürt halkının mücadelesine destek olmak ve mücadeleye çağrı yapmak için Kadıköy'de pullar yapıştırdılar

DEVİRİM PROGRAMI HALKLARI BİRLEŞTİRİR!

Editör

Baş tarafı 1. sayfada...

Bu yazı okunduğu zaman daha pek çok ilçeye girmiş olacağından şüphe yok. Olaylar günlük, hatta saatlik değişiyor. Bu anlamda örnekler üzerinde durmanın anlamı yok. Açık olan ve süreceği kesin olan durum, Kürt halkının özgürlük talebini ve bu talep için yükselttiği savaşı bastırmak için faşist devletin vahşet uygulamaya; savaş düzeninde saldırmaya devam edeceğidir.

Silahlı ayaklanma esas olarak Kürt halkına, bu halkın yoksul sınıflarına dayanıyor. Ayaklanmacılar halkın büyük kesiminin desteğini aldıkları için ayaklanma güçlü ve zaferin yolu açık.

Bununla birlikte, zafer için giderilmeleri gereken ayaklanmanın zayıf noktaları yok değil. Bu noktaların başında Türkiye emekçi sınıflarının, gençliğin, devrimci demokrasi güçlerinin ayaklanmaya gereken desteği hala vermemiş olmalarıdır. Bunun nedenleri üzerinde mutlaka durulmalı ve çözüm yolları bulunmalı.

Bir halk, en gerekli zamanda ayağa kalkmıyorsa, bu sorun sözkonusu halka kızarak, sitem ederek ya da "bu halktan adam olmaz" diyerek çözülemez. İki yıl önce, Haziran Halk Ayaklan-

masını yaratan bir halk şimdi amaçlarına ulaşabileceği en kritik zamanda neden -abartarak söylesek- kılımlı kimıldatmıyor?

Başka bir şekilde söylesek; halkların mücadele birliğini nasıl sağlayabiliriz ya da ortak düşmana karşı halkların eş zamanlı ayağa kalkmasını nasıl mümkün hale getirebiliriz? Nedenleri üzerinde ayrıca durulabilir ama şu olgu açık: Emekçi sınıflar, "Barış ve çözüm" sloganıyla harekete geçirilemiyor.

Ne Kürt halkı, ne ulusal topluluk halkları ve ne de Türkiye emekçi sınıfları devletle, dinci faşist iktidarla uzlaşma anlamına gelecek hiç bir sloganla ayağa kalkmıyor, bu tür slogan ve hedeflere rağbet etmiyor, ilgi göstermiyor. Teorik açıklamalar bir yana pratik olarak da ortaya çıkmış bir gerçektir bu.

Başta Kürt halkı, Türkiye emekçi sınıfları ve ulusal topluluk halkları kesin kurtuluş istiyorlar. Dinci faşist iktidarla, faşist devletle uzlaşma yollarının ve çabalarının kendilerine kurtuluş değil sadece daha fazla acı ve gözyaşı getireceğini seziyorlar, anlıyorlar.

Kesin kurtuluş istemek, devrim istemektir. Haziran Halk Ayaklanmasında milyonlarca insan bu istemi açıkça ifade etti. "Bu resmen devrim"

ve "bu defa galiba oluyor" ayaklanmaya katılan milyonların ortak ruh hallerini yansıtan ifadeler idi. Kürdistan halkları özgürlük için savaştıkları, bu faşist devletin egemenliği altında artık daha fazla yaşamak istemediklerini açıkça ifade ediyorlar.

İki ülkenin böylesine devrimcileşmiş halkları faşist devletle uzlaşma çağrılarında neden itiraz etsinler; neden bu çağrılar için ölümüne bir savaşım içine girsinler? Kürt halkı bugün silahlı bir ayaklanmaya girerek ölüm kalım savaşına girmişse bunu dinci faşist iktidarla uzlaşma için değil, bu faşist iktidar ve faşist devletle artık daha fazla birlikte yaşamak istemediği ve onu kesin bir yenilgiye uğratma hedefiyle yapıyor.

Kısacası iki ülkenin halkları devrim istiyorlar. Bu istemlerini pratikleriyle, eylemleriyle, belli belirsiz atıkları sloganlarla açığa vuruyorlar.

Tam da bu yüzden onları sadece bir devrim programı eşzamanlı olarak ayağa kaldıracaktır; bir devrim programı halklardaki devrimci enerjiyi açığa çıkaracaktır.

Son zamanlarda sıkça yapılan birlik çağrıları böyle bir içerik ve ruhtan yoksun olduğu için sonuçsuz kalıyor.

Oysa, 1-Kürt ulusunun ve tüm ulusal topluluk halklarının kendi kaderlerini tayin hakkını, 2-Zindanların yıkılması, tutsakların özgürleştirilmesini, 3- Bütün iktidarın halklara verilmesini, 4- Tekelci kapitalist egemenliğin yıkılmasını öngören kısa, özlü bir devrim programı faşizme karşı halkların mücadele birliğini sağlayabilir.

Faşist devletin ve dinci faşist iktidarın terörü arttıkça."birlik" arayışlarının da yoğunlaştığına tanık olduk. Ancak bu arayış bugüne kadar sonuç alabilmiş değil ve alacak gibi de değil. Bu başarısızlığın nedenlerini kişi ya da örgütlerin niyetlerinde aramak nafile bir çabadır. Sorun niyetlerde değil, oluşturulması önerilen "birlik"lerin hedef ve amaçlarının içeriğindedir.

Devrimci içerikten, devrimci program ve hedeflerden yoksun birlik önerilerinin, halkların devrim özelemlerinin güçlendiği bir zamanda politik etki yaratması, gerçekleşmesi beklenmemeli. Buna karşılık, devrimci amaç ve hedeflere sahip bir programla halkların karşısına çıkacak bir güç odağı mutlaka karşılık bulacak, büyük bir politik etki yaratacaktır.

Çünkü tarihin akışına, halkların özelemlerine, devrimin toplumsal güçlerinin beklentilerine uygun olan budur.

Amed Baro Başkanı Tahir Elçi İnfaz Edildi

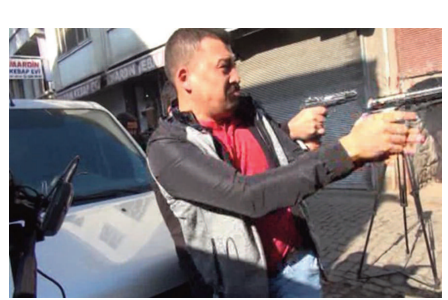

Amed (Diyarbakır) Barosunun, "Dört Ayaklı Minare"nin tahrip edilmesine ilişkin Sur ilçesinde yaptığı açıklama sonrasında, polis etrafa ateş açtı, baro başkanı Tahir Elçi hayatını kaybetti.

Amed Barosu Başkanı Tahir Elçi'nin katledilişi üzerine ilk anda çok şey söylendi. Devletin aksi açıklamalarına rağmen, olay anında çekilen ve sosyal medyada hızla yayılan videolarda, sonradan paylaşılan kamera kayıtlarında da görülen en net şey, polisin hedef olarak Elçi'yi ensesinden tek kurşunla infaz edilişi.

YDG-H'nin olayın ardından yaptığı açıklamaya göre, bindikleri taksinin polis tarafından durdurulması üzerine, YDG-H'li iki genç polisle çatışmaya girmiş, iki polis burada öldürülmüştü. Gençlerden biri silahlarından birinin bozulması, diğerinin de kurşununun bitmesi üzerine olay yerinden ayrılmak isterken, tesadüfen basın açıklamasının yaptığı sokağa giriyor. Sonrasını kameralar bize anlatıyor. Sokaktan koşarak

çıkma çalışırken ateş etmeye başlayan polisler, arkalarını dönerek avukatların üzerine doğru ateş açıyor ve Tahir Elçi başından isabet alarak yere düşüyor... Polislerin açtığı ateş karşısında pek çok kişi yaralanırken, Avukatlar, halk ve yaralıları polis saldırısından korunmak için girdikleri dükkanlarda mahsur kaldı. Dört ayaklı minarenin bulunduğu sokağa giriş ve çıkışlar da polisler tarafından engellendi

Olay yerinde hayatını kaybettiği tesbit edilen Tahir Elçi'nin cenazesi Selahaddin Eyyubi devlet hastanesine kaldırıldı. Açıklanan ön otopsi raporunda, kurşunun sol tarafta enseden girdiği ve kaşının üstünde çıktığı yer aldı. Yaralıların da kaldırıldığı Selahattin Eyyubi Devlet Hastanesi, zırhlı araçlarla polis ablukasına alındı ve hastane etrafında toplanmaya başlayanlara ateş açıldı.

Amed'de saat 13.00'te tüm parti ve

emek örgütlerinin katılımıyla bir basın açıklaması düzenlenmesi çağrılarını yapılırken, Sur ablukaya alındı ve helikopterler uçmaya başladı. Saat 13.00 itibarıyla da sokağa çıkma yasağı ilan edildi.

Elçi'nin katledilmesini protesto etmek amacıyla Amed'de halk, Melikahmet Caddesi üzerinde "Katil Erdoğan" sloganları ile toplanmaya başladı, polis kitleye gaz bombaları ve gerçek

silahlarla saldırdı.

Elçi'nin Katledilmesi Protesto Ediliyor

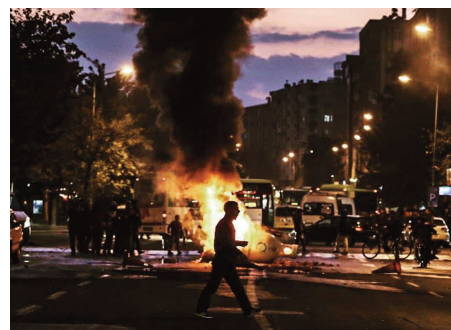
Amed Barosu Başkanı Tahir Elçi'nin Sur'da katledilmesi, her yerde protesto ediliyor.

Elçi'nin cenazesinin hastaneye kaldırılmasının ardından vurulduğu yerde, basın açıklaması için toplanmaya başlayan halk polisin saldırısıyla dağıtıldı. Amed'de saat 13.00'de toplanma çağrısı yapılırken, İstanbul ve İzmir'de de eylem çağrıları yapıldı.

İstanbul Sarıgazi'de Mücadele Birliği okulları, katliamı protesto için "Katliama Sessiz Kalma Devrimci Savaşı Yükselt" pankartı astı.

HDP ve DBP Van il örgütleri tarafından saat 13.30'da Musa Anter Parkı

önünde yapılması planlanan "Yeni Yaşama Merhaba" mitingi Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi'nin katledilmesi nedeniyle iptal edildi. Mitingin iptal edildiğine dair yapılan duyurunun ardından halk, Musa Anter Parkı'ndan sloganlar

eşliğinde HDP İl Örgütü binasına doğru yürüyüşe geçti. Polis ablukasına rağmen, "Tahir Elçi ölümsüzdür" sloganı eşliğinde tepkilerini dile getiren halk, HDP binası önünde toplandı.

Katliam, Amed'in birçok noktasında protesto edildi. Devlet protesto eylemlerine gerçek mermi, biber gazı ve tazyikli su ile saldırdı.

İstanbul'da avukatlar saat 16.30'da baro önüne cübbeleri ile toplanma çağrısı yaptılar. Avukatlar saat 17.00'de Ga-

latasaray Lisesi önünde yapılacak olan eyleme katılacaklar.

İzmir'de de saat 17.00'de Sevinç Pastanesi önüne, Ankara'da da 18.00'e çağrı yapıldı.

İstanbul'da kitle Galatasaray Lisesi önünde toplanırken saldıran polis, tomalarla gaz bombaları ve tazyikli sularla kitleyi dağıtamadı. Dağılmamakta ısrar eden kitle saygı duruşunda bulundu, sloganlarla basın açıklamasını yaptı.

Yarın Amed'de düzenlenecek olan Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB)'nin de katılacağı gençlik konferansı ertelendi. Tüm illerden çıkan devrimci ve yurtsever gençler, Tahir Elçi'nin cenazesine katılacaklar.

Katliamı Protesto Eylemine Polis Saldırdı

Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi'nin Sur'da basın açıklaması yaptığı sırada devlet tarafından katledilmesini protesto etmek amacıyla Galatasaray'da toplanan kitleye polis gaz bombaları ve tazyikli suyla saldırdı.

Bir anda İstiklal Caddesi gaza boğuldu. Kitlenin bir kısmı Tünel tarafına sürülürken, dağılmamakta ısrar eden kitle Galatasaray Meydanında tekrar toplandı. HDP

milletekileri ve HDK temsilcilerinin gelmesiyle öfkeli sloganlar daha da çoğaldı. "Tahir Elçi Ölümsüzdür", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Katillerden Hesabı Halklar Soracak", "Hepimiz Kürt'üz Hepimiz Elçi'yiz" sloganları atıldı sık sık.

Saygı duruşunun ardından HDP milletvekili Ertuğrul Kürkçü'nün yaptığı açıklama sonrası polis kitleye tekrar gaz bombaları ve tazyikli suyla saldırdı. Tünel yönüne dağıtanlar arasında yaralananlar oldu.

Polisin Tarlabası'na sürmeye çalıştığı kitle uzun süre ara sokaklarda polise direndi. Polisin kitleyi itmesine tepki gösteren genç bir kadın, "Dağın buradan bana cevap verme bak sana neler yaparım" diye tehdit edilerek tartaklandı. Kadının gözaltına alınması arkadaşları ve kitlenin müdahalesiyle engellendi.

Tarlabası ve Odakule civarında çatışma bir süre devam etti

ÖZYÖNETİMLERİN KADERİ

Umut Çakır

Cizre, Silvan, Nusaybin ve diğerleri.. Her biri sıralarını bekliyor. Kobane'nin başına gelen yıkım, ama hiç şüphesiz aynı kahramanlığı tekrarlamak için. Ve herkes Türkiye halklarının sessizliğine isyan ederken, Silvan'dan haber veren bir ANF muhabiri, başka bir soruyu gündeme taşıyor: "Halkın anlattığı, daha doğrusu serzenişte bulunduğu konu ise; Farqin'in diğer mahalleri ile başka kentlerden yeterli desteğin gelmemesi. (19 Kasım, Gündem)

Soruyu daha genele taşıyalım. Özyönetim ilan eden kentler neden saldırı altındayken canını dişine takıyor ama sırasını başka kentlere devrettiğinde beklemeye geçiyor. Ve neden en büyük Kürt kentleri olan Amed, Van, saldırının boyutuyla eş bir kitlesellikle kavgaya katılmıyor?

Türkiye halklarının sessizliğine isyan ettiğimiz kadar bunun hangi koşulların eseri olduğuna dair görüşlerimiz de pek çok kez ifade ettik. Kurtuluş için parlamenter yolu gösteren sol partilerin acınası yalpalamaları, bu konuda asıl günah sahibine işaret eder. Öte yandan şu da var: Türkiye'nin devrimci sınıfları, üst üste binerek Gordion düğümüne dönen tüm sorunların ancak sermaye iktidarının yıkılması koşulunda bir çözüme ulaşacağını, bizzat yaşadıkları olaydan öğrenmiş bulunuyor; bu yüzden, sonuç alıcı ve sonuna kadar giden bir kavganın olgunlaştığı iklimi ciğerlerine çekiyorlar ve bir protesto gösterisinden fazlasını ifade etmeyen eylem çağrılarında ilgisiz kalma eğilimindedir. Bu yüksek bilinç ve uyanıklıkla onlar şimdi, gözlerini Kürdistan'da yükselen büyük kavgaya dikmiş durumdadır, ama orada da sonuç alıcı nihai bir kavganın henüz patlamadığını görebiliyorlar.

Kürdistan'da kent savaşlarının görkemli örnekleri sergilenirken, bu kentlerde yaşayan halkın sonuna kadar gitmek ve zafer kazanmak için ne denli kararlı ve ısrarcı oldukları biliniyor. Ne var ki, bizzat savaş içinde gösterdikleri karahlığa rağmen, UKH, bu savaşımı politik sonuçlarına dek götürmeye henüz hazır değil. Bu durum, özyönetimleri, stratejik düzeyde hata ve eksiklere mahkum ediyor. Burada biz, iki önemli hata olduğunu düşünüyoruz. İlki, özyönetimler, kuruldukları yerde sermaye egemenliğinin kurumlarını yıkıma girişmek yerine, mahalle komünlerine sıkıştırılıyor. Birinciye bağlı olan ikinci hata, mücadelenin savunma taktiklerine dayanıyor olmasıdır. Bu nedenle en ağır saldırılarla, saldırıya uğrayan kent mahallelerinde savaş bir anda en yüksek seviyelere sıçarken, geri kalan mahalle ve kentlere bu saldırıları protesto etmekten başka bir tutum kalıyor. Oysa tıpkı Türkiye'nin devrimci kalabalıkları gibi, Kürt halkı da salt protesto sınırları içinde kalan gösterilere ilgisini azaltırken, sonuç alıcı eylemlere karşı büyük bir eğilim gösteriyor.

Özyönetimleri bu türden stratejik eksikliklere mahkum eden, onun merkezi bir politik yönlendiricilikle değil, tepeden değil, ama tabandan yükselen bir harekete, müzakere ve seçimlerle dolu gündeme, kendini adeta ite kaka kabul ettirmiş olmasıdır. Hendeklerin ardındaki özyönetimler, Kürt halkının öncül politik partileri tarafından değil, ama yerel gençlik yapılanmaları ve mahalle konseyleri tarafından karara bağlanıp hayata geçiyor. UKH yönetimi ise bu girişimlere destek açıklamaları yapıyor, savaşı gönderiyor, ancak örneklerin tüm Kürdistan'a yayılması, eksiklerini gidermesi ve politik olarak yönlendirmesi için gerekli olan çabanın pek azı gösteriliyor. Neden?

UKH yöneticilerinin röportajlarında açıkça dile getirdikleri bir gerçeği biz burada tekrar edelim: özyönetimlerin ilk ortaya çıkışı onların arzu hilaflarına rağmen. Hendek ve özyönetimler, Nisan ayında iki farklı çizgide anlaşamayan gençlik yapılanmasının bir bölümünün kendi inisiyatifidir, UKH'nin değil. Hatırlanacaktır, Nisan ayında, kuşkusuz UKH'nin yönlendirmesiyle, Kürdistan gençlik kurumları bir konferans topladılar ve orada "taş, Molotof, hatta yüzü kapatmak" yasaklandı. Ancak çoğu bugün Cizre, Silvan ve diğer kentlerde gördüğümüz gençliğin diğer kesimi bu kararların hiçbirini tanımadı, kendi yollarını çizdiler. Önce barikat ve hendekler kazıldılar. Bu adım özyönetim ilanlarını kaçınılmaz kıldı ve hızla Kürt halkının gündemini işgal etmeyi başardı. UKH yöneticileri, ancak bu aşamadan sonra, taşı molotofu yasaklayanları değil ama hendek ardından roket talimi yapan gençliğin inisiyatifini kabullenme noktasına gelebildi. Yorum yapmıyoruz, izlenimler paylaşmıyoruz. Aksine, tüm bu gerçekler M. Karayılan'la yapılan röportajlarda açık yüreklilikle dile getirildi.

Böylece Kürt halkı kendini 1 Kasım arifesinde iki farklı yol ayrımında buldu. Bir yanda hendekler ardında cehennem bir savaş diğer yanda buzdolabından çıkarılması istenen müzakere. Çatallaşan yol ayrımı, parti yöneticilerinin aynı cümle içinde hem özyönetime destek hem de müzakere çağrılarını ile bariz bir politik belirsizlik iklimi yaratıyor. Eğer tüm o cehennem ateşinde snamalar, artık bir ayaklanmadan ibaret olduğu kimse tarafından tartışma konusu olmayan yeni bir müzakere masası içinse, Kürt halkının geri dönüşü olmayan bir yolda topyekun bir ayaklanmaya hevesli olmamasına kim şaşırır?

Kürt halkı adına politika üretenlerin durumunu göz önüne serilebilmek için şu örnek yeter. Yukarıda aktardığımız haberin yer aldığı satırların yalnızca bir sayfa gerisinde bir başka haber var: DTK, 14-15 Kasım'da ara genel kurul toplantısı yapmış. Alınan kararları okuyun: 1) Tüm DTK kurumlarını Kürtçe'yi kullanması, 2) Yerelerde ağaçlandırma kampanyası, 3) Engelli meclisinin oluşturulması, 4) Diyarbakır 5 Nolu Zindanın müze yapılması için duyarlılık kampanyası... Hepsini bu! Ve yoruma gerek bırakmıyor.

Halen daha "Türkiye neden sessiz?" serzenişine devam ediyor musunuz? Biz bu durumu değiştirmek için canımızı dişimize takıyoruz, ama siz de bu sessizliğe neden olan başka koşulları ortadan kaldırmak için gerekli adımları atm. Halkları boş umut ve beklentilerle, pasifleştirip sonra da "meşru ve adil değil" gerekçesiyle YSK'ya iptal başvurusu yaptığımız seçimleri tanımadığınızı açıklayın ve ırkçı yeminlere zorlandığınız meclisi terk edin. Seçimlerden sonra sizi, "Meclisi çalıştırmak için inisiyatif almamak, meclis başkanlığı ve koalisyon görüşmelerinde kapıları AKP'ye tümüyle kapatmakla" (Halkın Sesi, Sayı 244) eleştiren yarı gönüllü dostlarımızdan yakanızı kurtarın. (Aynı çevre halkların sadece AKP karşılığında bir araya geleceği iddialarıyla yapıp kalkıyordu. İşteyledir bizim pek sevimli ama baştan aşağı çürümüş oportünistlerimiz) Özyönetimler bünyesinde kurulan halk meclislerini, yerel komünlere sıkıştırmak yerine, onları iktidarı devralacak genel bir ayaklanmanın savaş ve yönetim organları olarak ele alın. Ve her yerde savunmaya değil, iktidar kurumlarını yıkıma hedefleyen bir saldırı konumuna geçin.

İşte o zaman şunu göreceksiniz. Sonuç alıcı bir genel ayaklanmadan başka hiçbir yoldan sermaye ve onun temsilcisi dinci faşist hükümetin yıkılmayacağını olaylardan öğrenip kavramış Türkiyeli devrimci yığınlar; imanı, vicdanı vb bir kardeşlik hukuku adına değil, ama mücadele birliği temelinde bir araya gelerek sizin yarattığımız örneği işleyecektir.

Birlikte Mücadele Etmenin Yolları Yürünmelidir!

Baş tarafı 1. sayfada

Ölüm..!

Gördük; Konuk evinin sağ tarafındaki camlı duvarın dibinde, betondan kan sızıyordu suskunluğuna ölümün! Aynı yerde bir genç de bacağından yaralandı. Bu genç daha sonra gelen ambulans ile hastaneye kaldırıldı, akşam saatlerinde ise ölüm haberini aldık... Ölenlerin sayısı 2 oldu... Bu maskeli devlet güçleri yoldan geçen bazı araçları durdurup etrafta bulunanları vurmakla tehdit ettiler. Bu tehditleri halk tarafından, "katiller, maskenizi çıkarın da konuşun, hepimiz defolup gideceksiniz" denilerek cevaplandı. Yüzü maskeli devlet güçleri geldiler, görevlerini yerine getirdiler ve gittiler.

Çatışma bu andan sonra daha çok Koşuyolu tarafında yoğunlaştı. Buradan gelen bir haber Ofis'teki kitleye az da olsa moral oldu. Gözaltı yapmaya çalışan sivil polislerden biri orada bulunan kitle tarafından yakalanmış. Ancak biraz yaralamakla yetinmişler.

Çatışma sesleri, akşamın ilk saatlerini geçtikimiz şu anda da devam ediyor. Zaten bu, neredeyse her gün burada yaşanan durumun tekrarıdır. Silah ve patlama sesleri gecede ya da gündüzde e uzuncadır hiç durmuyor buralarda. Suriçi'ndeki 'sokağa çıkma yasağı' sonrasında devam eden çatışmaların nasıl olduğunu da herkes gör-

mektedir. Elbet bir kısmını.

Orada büyük bir direniş var. Tüm güçlerini oraya yığan devlet bir türlü barikatları aşmıyor. Aşağı bile o sokaklarda kaybedecektir. Hep dile getirdiğimiz iç savaşın, öncesinden biraz daha açık hali yaşanıyor burada. Artık şehirlerin merkezlerinde güçler silahlarıyla karşı karşıya gelmiş durumda. Ve görülen o ki bu çıkılan yoldan dönüş olmayacak.

Yüzlerce, binlerce militan, ölümü hiç sayarak elde silah savaşıyor Suriçi'nde. İki gün önce 2 özel hareketçi yaralı ele geçirildi, 3'ü öldürüldü. Bu yakalanan özel hareketçilerden sonra devletin silahlı güçleri

bölgeye daha çok yığınak yaparak ve daha ağır silahlarla saldırarak ne yapacağını bilmez hale gelmiştir. Görüyoruz tarihi mekanları da ateşe veriyorlar. 'Suriçi'ni teröristlerden temizlemeden durmayacağız!' diye açıklama yaptılar. Suriçi'nin dar, uzun ve karmaşık sokaklarında onlara gerekli cevap verilmektedir.

Sadece orası değil, kentin başka bölgelerinde de silahlı eylemler durmuyor. Son 'sokağa çıkma yasağı'ndan önce Suriçi'ndeki barikatların başında bekleyen militanlarla yaptığımız sohbet; "nereye kadar gideceğimizi biz de bilmiyoruz, ancak hepimiz ölmekten buradan çıkmayacağız" demişlerdi.

Evet, bu savunma savaşını bir saldırı savaşına döndürerek net bir hedefe yönlendirmek mümkün olsa..!? Direnç ve cesaret yeterince, güç de öyle. Geriye kalan tek şey amacın daha net hale getirilmesidir. Bu topraklarda belki de ilk kez Kürdistan yürüyüşü bu kadar somutlanmış durumda. Henüz içinde bulunulan durum tam olarak algılanmadığı savaş içindeyiz. Devrimin ayak seslerinin çoğaltılmak zamanıdır. Kürdistan'ın her yerinde ve Türkiye topraklarında. Bu çıkışlar sahiplenilmeli ve birlikte mücadele etmenin yolları yürünmelidir!

08/12/2015

Mücadele Birliği/ Amed

Katliam Antakya'da Protesto Edildi

Diyarbakır Barosu Başkanı Avukat Tahir Elçi, bugün sabah saatlerinde katıldığı bir basın açıklaması sonrasında dinci faşist devlet tarafından alçakça katledildi! Bu, faşist TC devletinin ne ilk katliamıdır, ne de son katliamı olacaktır. Bu katliam, son süreçte dinci faşist devlet tarafından yoksul Kürt Halkına, işçi sınıfı ve emekçilere, devrimci ve sosyalistlere, ilericiilere ve aydınlara karşı başlatılmış olan saldırıların bir parçasıdır.

Antakya'da bugün yaşanan katliamdan sonra çeşitli eylemliliklerle protesto edildi. Öğle saat 13.00'da Antakya Köprü duraklarında Hatay Barolar Birliği'nin çağrısıyla bir basın açıklaması yapıldı.

Akşam saat 18.00'da da HDP bileşenlerinin çağrısıyla bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamada "Suruç ve Ankara katliamında gerçekleştirilen bugün Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi'yi katletmiştir. ... Bu ülkede yıllardır yaşanan hiçbir katliamın hesabı sorulmadı. 78'lerde sivil faşistlerdi, 80'lerde darbecilerdi, 90'larda faili meçhuldü, 2000'li yıllarda polisti, özel hareket ve İŞİD'ti... Hepsinin sorumluları hepimizce biliyorduk. ... Vicdanlı bütün Hatay halkına, sivil toplum kuruluşlarına, sendikalara, insan hakkı savunucularına buradan sesleniyoruz. Artık hukukun ve demokrasinin ayaklar altına alındığı yaşama hakkımızın bile gasp edildiği bu ülkede daha ne kadar süre hiçbir şey yokmuş gibi yaşayacağız. Bütün halkımızı katillerden hesap sormak için mücadele etmeye davet ediyoruz." diyerek basın açıklaması son buldu.

Açıklamada "Katil Devlet Hesap Verecek", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "Tahir Elçi Ölümsüzdür" sloganları atıldı.

Mücadele Birliği/ Antakya

Tahir Elçi İçin Basel'de Eylem

Amed Barosu Başkanı Tahir Elçi'nin devlet tarafından katledilmesi, İsviçre'nin Basel Kantonunda 28 Kasım akşamı yüzlerce kişinin katıldığı bir yürüyüşle protesto edildi.

Dreirosen Park'ta bir araya gelen kitle Claramatte kadar süren yürüyüşte sık sık devlet faşizmini teşhir eden sloganlar attı. Tahir Elçi şahsında tüm devrim savaşçıları için yapılan saygı duruşunun ardından yapılan konuşmalarda; Tahir Elçi'nin devlet tarafından bilinçli bir şekilde katledildiği, Kürdistan'da uzun süredir devam eden katliamlarla devletin Kürdistan halkını sindirmeye çalıştığını, bu amaçla onlarca kişiyi Kürdistan'da katlettiğini, Tahir Elçi saldırısının da bu politikalar sonucu yapıldığı ve bu olaylar karşısında asla geri adım atılmayacağını, bu saldırılara karşı özellikle birlikte mücadelenin ve örgütlülüğümüzün artırılması ile faşizmi yenebileceğimiz vurgulandı. Yapılan konuşmaların ardından eylem sonlandırıldı.

İsviçre'den Leninistler

"Korkmuyoruz, Boyun Eğmeyeceğiz"

Gençlerin otobüslerinin önü bir çok noktada kesildi, en son Ergani'de durdurulan araçların geçişine izin verilmedi. Sabaha karşı araçlardan inerek yürümeye başlayan gençler sabah saatlerinde Amed'e ulaştı.

Tahir Elçi'nin cenazesi için onbinlerce kişi sabah saatlerinden itibaren Selahattin Eyyubi Devlet Hastanesi morgu önünde toplanırken, bir o kadar insan da cenaze töreninin yapılacağı Koşuyolu Parkında toplanmaya başladılar.

Saatler 10.00'u geçerken morgdan alınan cenaze, cübbelerini giymiş avukatların elleri üzerinde yükseldi. Onbinlerin öfke ve acı sloganlarıyla Koşuyolu Parkı'na ulaşan kitle önce saygı duruşunda bulundu, sonra Çerxa Şoreşe Marşını okudu hep bir ağızdan. "Şehid Namirin", "Katil Devlet Hesap Verecek" sloganları yükselirken, kitlenin üzerinde helikopterler uçuşuyordu.

İlk sözü Amed Barosu Başkan Yardımcısı Ahmet Özmen aldı, sonra Tahir Elçi'nin eşi Türkan'ın duygusal konuşmasının ardından ağabeyi söz aldı. Kardeşinin ilk şehit olmadığını, son da olmayacağını söyleyerek, "İşgalciler; zorbalı; faşist alçaklar bilsinler ki hiçbir zaman Kürt halkını yıldramazlar. Halkımız sonuna kadar direnecektir. (...)Halk olarak sonuna kadar direneceğiz. İşgalcilerle asla boyun eğmeyeceğiz. Tahir sosyalistlerin, Ermenilerin, Asurlerin tüm Kürtlerin kardeşiydi.

Bir Kürt aydın olarak devlet tarafından katledildi. Tarih boyunca bu devletin defalarca Kürt aydınını katliamdan geçirdiğini görüyoruz. Ama halkımız yılmayacak ve kazanacak biz olacağız." dedi.

Diyarbakır Büyükşehir Belediye Eşbaşkanı Fırat Anlı da, Kürdistan'ın bütün illerinden ve metropollerden gelen herkesi selamlayarak "Hiçbir insanımız artık korku duvarıyla engellenemez. Bu halk aştu korkuyu. Özgürlüğü yaşıyor. Amed, Rojava, Botan, Serhat, İstanbul'da bu özgürlüğü yaşıyor. Tahir gibi arkadaşlar bize büyük bir miras bıraktılar. Bizde bunu büyütüp mücadelesini sürdüreceğiz." dedi.

HDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş da "Biz bu özgürlük mücadelesini, kervanın başıyaya ulaştıracağız. Gözün arkada kalmasın Tahir Elçi. Böyle olmasını istemedik. Keşke bize nasip olmasaydı senin tabutunun önünde konuşmak. Kolay değil ama bu günlerde geçecek. Tüm acılar bu topraklarda bir gün çiğge dönecek. Tüm şehitlerimize tüm doğa selam duracak" dedi.

Elçi'nin cenazesi onbinlerle Yeniköy mezarlığına doğru yola çıkarıldı. Avukatlar sarı kırmızı yeşil ve baro flamasına sarılı Elçi'nin naaşını taşıyarak defnedileceği yere getirdi. Öfke dolu sloganlar yükseldi, "Şehit namirin" sloganıyla toprağa verilen Elçi'nin mezarına karanfiller konuldu.

Konuşmaların ardından cenaze töreni sona erdi.

KÜRDİSTAN FAŞİZME MEZAR OLACAK

Kürdistan'da özyönetim ilan eden şehirlerde devletin saldırıları devam ediyor. Ardı ardına Amed'in, Mardin'in ilçelerinde "sokağa çıkma yasağı" ilan ediliyor.

Ardık hepimiz biliyoruz, "Sokağa çıkma yasağı" denilen, elektrik-su-telefon ve internet bağlantılarını kesmek; mahalleleri, caddeleri polis ablukasına almak; mahallelerde hendekler varsa ve halk öz savunmaya başvurarak askeri, polisi, özel hareketi tankları ve zırhlı araçları, otomatik tüfekleriyle mahallelerine sokmuyorsa, cadde başlarına bombaatarlar atan zırhlı araçlar, minarelere, tepelere, bina çatılarına keskin nişancılar yerleştirerek sokağa her çıkmanı infaz etmek.

Nusaybin... Mardin'in Nusaybin ilçesi 13-26 Kasım günleri arasında 14 günlük sokağa çıkma yasağı süresince yakılıp yıkılmış, 9 kişi ölmüş, 19 kişi yaralanmıştı. Evinin bahçesinde, komşusuna, akrabasına giderken bombaatarlarla ya da kurşunlarla vurulan insanlar... Bu süreçte cenazeler kaldırılmadığı

gibi, yaralılar da hastaneye götürülemiyor ve ölümlerin çoğu bu şekilde yaşanıyor. Sonra birkaç günlük mola... Sokağa çıkma yasağı o bölgede kaldırılır kaldırılmaz başka bölgede ilan ediliyor ve devletin ateş gücü buraya yöneliyor. Ardından cenazelerini kaldırmış, yaralılarını tedavi etmeye başlamış bir önceki bölgeye saldırıya geri dönüşüyor.

Nusaybin'in hemen ardından sırada Derik vardı. 26 Kasım günü 1 günlük olarak ilan edilen sokağa çıkma yasağı, kısa süre sonra "ikinci bir emre kadar" uzatıldı. Yedi-den yetmişe halk sokaklara indi, barikatlar başında nöbete durdu, ateş başında "gürültü eylemleri" yaptı.

Derik halkı gece gündüz uyumaz mahallelerini korurken, kimi geceler de dilek fenerleri uçurdular. Mahalleler ise bombaatar, doçka ve zırhlı araçlarla yoğun ateş ve bombardıman altında tutuluyor. Havada uçuş yapan helikopterler mahalleleri tarıyor. Yasağın 5. gününde Cevizpınar Mahallesi'nde 50 yaşındaki Fatma Ecer, komşusundan eve döndüğü sırada kurşunların hedefi oldu ve hastaneye kaldırıldı.

Aralarında milletvekillerinin de olduğu heyet Derik'e girmek için çabalasa da, ilçe girişinde durduruldular, HDP Amed Milletvekili Çağlar Demirel, askeri yetkili tarafından vurulmakla tehdit edildi.

2 Aralık günü yeniden saldırıların sürdüğü Derik'e girmek isteyen HDP milletvekilleri Meral Danış Betaş, Gülser Yıldırım, Çağlar Demirel ve halka devlet saldırdı. Saldırıya uğrayan vekiller hastaneye kaldırıldı. Mahalleler rastgele taranmaya devam etti, elektrik ve sular kesildi, beş mahallede telefon ve internet erişimi de engellendi. Gece evinin çatısına çıkan bir kişi de asker tarafından vurularak yaralandı.

Saldırıları sokağa çıkma yasağı ilan edilen yerlerle sınırlı değil elbet. Gever'de (Yüksekova) 26 Kasım günü gece saatlerinde polis ve özel hareket timleri onlarca zırhlı araçla Yeşildere ve Dize mahallelerine saldırdı, sokaklarda kurulan barikatlara ve evlere rastgele ateş açtı. Açılan ateş sonucu Gever Halk Meclisi Eşbaşkanı Sibel Çapraz ve isimleri öğrenilemeyen iki genç ağır yaralandı. Saldırıları duyan binlerce kişi ara sokaklardan Dize Mahallesi'ne ulaşmaya çalıştı. Kadınlar ellerine aldıkları tencere tava ile gürültü çıkararak en önde yürüdü, mahalleyle ulaşan halka polis gaz bombası ve silahlarla saldırdı.

Aynı saatlerde Şırnak'ın Silopi ilçesinde gece saatlerinde evinin damında telefonla konuşan 18 yaşındaki Nasip Yeşil isimli genç, polisler tarafından açılan ateş sonucu yaşamını yitirdi. Nasip Yeşil ertesi gün binlerce

kişi ile son yolculuğuna uğurlandı.

Polisin saldırılarını protesto etmek için halk nerede sokağa çıkarsa, zırhlı araçları ve özel hareket timleri ile devleti karşısında buluyor. Cizre'de 29 Kasım akşamı Tahir Elçi'nin katledilmesini protesto eden halka saldıran polis Hacı Susur'u ağır yaraladı, Susur müdahaleye rağmen kurtarılamadı. Susur için 1 Aralık günü cenaze töreni düzenlendi, esnaf yas için kepenk kapattı, öğrenciler okulları boykot etti.

Ve 29 Kasım'da Nusaybin'de 4 mahallede yeniden sokağa çıkma yasağı ilan edildi. Polis, dört mahalleyi birbirine bağlayan Çağçağ Caddesi üzerine zırhlı araçlarla mahalleleri yayılım ateşine tuttu.

Amed'de 30 Kasım günü Sur'da devam eden saldırıları protesto etmek için bir basın açıklaması yapmak istendi. DBP ve HDP Amed İl Örgütleri, Sur'da ablukanın kaldırılması için Dağkapı (Şêx Said) Meydanı'nda toplanma çağrısı yaptı. Ancak toplanmaya başlayan

kitleye ateş açan polis, 2 kişiyi katletti.

Vurulan genç kadın Güler Eroğlu idi. Eroğlu için 2 Aralık günü bir cenaze töreni düzenlendi, Eroğlu kadınların omuzlarında defnedildi.

Polisin yaptığı bu katliam duyulur duyulmaz aralarında HDP'li vekillerin de bulunduğu yüzlerce kişi öfkeli sloganlar atarak Şêx Said Meydanı'nda toplandı. Konuşmaların ardından kitle Ofis Sementi'ne doğru yürüyüşe geçti.

Amed Demokratik Halk İnişiyatifi de bir açıklama yayımlayarak "Bu faşizme karşı bütün Amed halkı serhildan ruhuyla sokağa inmelidir. Herkes kapısının önüne çıkıp ses çıkararak bu faşizmi kabul etmediğini yüksek sesle haykırmalıdır. Başta Dağkapı meydanı olmak üzere Sur'a akın etmelidir. Sur ve Derik halkını yalnız bırakmamalıdır. Her yerde, her sokakta serhildana kalkmalıdır. Zafer direnen halkımızın olacaktır." dedi.

Ve saldırıların durdurulması için protesto eylemleri yapılan Sur'da 2 Aralık günü yeniden sokağa çıkma yasağı ilan edildi. Sur'da en son 28 Kasım'da Diyarbakır'da Baro Başkanı Tahir Elçi'nin katledilmesi ar-

Amed'de bulunan okurumuz ise 2 Aralık günü yaşanan katliamın sonrasını şöyle aktarıyor:

"Halk 'olay yeri girilmez' bandını yırtıp meydana girmeye başladı. Suriçi'nden gelen mayın ve bomba seslerine 'Bijî Berxwedana Surê' sloganlarının coşkusu eşlik ediyor. Ancak, henüz katledilen kadın arkadaşın olduğu yere 100 metreden fazla mesafemiz var. Polis araçları etrafı sarmaya başladı. Bekleyiş sürüyor..

'Herkes kendi alanına' diye çağrı yapıldıktan sonra sloganlarla merkeze doğru yürünmeye başlandı.

Yollar trafiğe kapatılıyor, 'Kürdistan Faşizme Mezar Olacak', 'Amed Uyuma Sur'a Sahip Çık' sloganları atılıyor...

Koşuyolu'na varan kitleye polis saldırdı ve çatışma başladı."

dından altı mahalle ve bir caddede sokağa çıkma yasağı ilan edilmiş, yasak 30 Kasım'da kaldırılmıştı.

Sokağa çıkma yasağı ilanından sonra mahallelere saldırmaya başlayan devlet, 4 kişiyi vurarak yaraladı. Sur'da katledilen bir çocuğun el yapımı sedyeye üzerindeki fotoğrafı, polisler için sosyal medya hesaplarında "terörist" denerek paylaşıldı. Yayınlanmasının hemen ardından, fotoğraf sosyal medyada hızla yayılarak büyük bir öfke ve tepkiye neden oldu.

Kısa sürede çocuğun 16 yaşındaki lise öğrencisi Çekwar Çubuk olduğu öğrenildi ve yaralanmasının ardından polisin müdahaleye izin vermeyip, kan kaybindan ölmesi için bekletildiği haberleri büyük öfke ve tepki doğurdu. Çekwar'ın defnedilmesinin ardından Amed'de lise öğrencileri protesto eylemleri düzenledi.

4 Aralık günü Amed'de yeniden Sur'daki devlet terörünü protesto için bir eylem düzenlendi. HDP milletvekilleri ve DBP Eşbaşkanlarının da olduğu binlerce kişi, Koşuyolu Parkı'ndan AZC Plaza önüne kadar yürüdü

Polisin attığı bir bomba atar mermisi, bir eve isabet etti, evde bulunan aralarında 5-7 yaşlarında çocukların da bulunduğu 13 kişi, şarapnel parçalarıyla yaralandı.

İlerleyen saatlerde Sur'da bir kişi daha aldığı kurşunlarla ağır yaralandı. Yaralıların hastaneye götürülmesine izin verilmedi, polis zırhlı araçlardan mahallelerin boşaltılması için anonslar yapıyor. Halk ise evlerini, yaşadığı toprakları terk etmemekte, yeniden sürülmemekte kararlı.

Polisin bir gün önce katlettiği ancak yoğun saldırı üzerine cenazesi alınmayan

Mehmet Demirel'in cenazesi görüşmeler sonucu HDP-DBP heyeti tarafından alındı. Otopsi işleminin ardından Mehmet Demirel toprağa verildi.

Ve sokağa çıkma yasaklarına bir ilçe daha dahil edildi. Amed'in Hazro ilçesine bağlı 6 mahallede sokağa çıkma yasağı ilan edildi. Lice'de de akşam saat 19.20 sularından bu yana tüm erişim GSM operatörleri ve internet şebekeleri kesildi.

Sur Hasırlı Mahallesi'nde 6 Aralık günü ismi öğrenilemeyen bir kişi, özel hareket timlerinin hedefi oldu. Bu saldırıların da ardından halk, saldırılara karşı Melikahmet Caddesi'nde toplanarak, gürültü eylemi başlattı. "Bijî Berxwedana Sur içi" ve "PKK halktır halk burada" sloganları atılınca, polis halka gerçek mermiler, gaz bombası ve tazyikli su ile saldırdı.

Sur için, Amed'in Kayapınar ve Yenişehir ilçelerinde bir araya gelen binlerce kişi, dayanışmak için yürüdü. Amed halkı, Sur'da yapılan saldırıları kınamak için her gün alanlarda olacağını duyurdu.

POLİTİK KURTULUŞ OLMADAN TOPLUMSAL KURTULUŞ OLMAZ

Özgür Güven

Ezilen, sömürülen emekçi yığınlar açısından politik kurtuluş önemlidir. Politik kurtuluş toplumsal kurtuluşun koşullarını hazırlar. Politik kurtuluş olmadan, politik iktidarı ele geçirmeden proletarya ve halklar toplumsal kurtuluşlarını gerçekleştiremezler, kendi kaderlerini ellerine alarak istedikleri özgür yaşamı kuramazlar. Politik kurtuluş tek başına eksik kalır, toplumsal kurtuluşla tamamlanmak zorundadır. Bu gerçekleşmezse ezilen sömürülen yığınların proletarya ve halkların kurtuluşu sonuna kadar varmaz, yarı yolda kalır, giderek yozlaşır.

Politik kurtuluşla toplumsal kurtuluş arasındaki bağlantıya özel bir vurgu yapmamızın nedeni var. Bir süreden beri UKH'nin Rojava'da olsun, Kuzey'de olsun ya da diğer yerlerde olsun öne sürdüğü hayata geçirmeye çalıştığı tezleridir.

Rojava Devriminin başladığı günden bugüne kadar aldığı yol, gösterdiği gelişme, büyük kahramanlıklar, büyük bedellerle sürdü, sürüyor. Bu açık. Aynı şey Kuzey Kürdistan'da verilen mücadele için de geçerli. Kürt halkı özgürlüğüne erişmek, kendi kaderini eline almak için devrimci kahramanlığı sayısız örneklerini yarattı. Bu, bugüne kadar gerçekleşen ya da yarı yolda kalan bütün toplumsal devrimlerde görülür. Kobane savaşı baştan başa bir kahramanlık destanıdır. Şengal'in işgaliyle başlayan ve devam eden özgürleşme hamlesinde de böyle. Bugün bu kahramanlık destanı Farqin'de, Cizre'de, Sur'da Nusaybin'de, Gever'de ve diğer şehirlerde yaşanıyor. Proletarya başta olmak üzere ezilen uluslar da dahil edilen ve sömürülen bütün kesimler yeni bir dünya uğruna en eşitsiz koşullarda mücadele verirler. Bu mücadele büyük kahramanlıklarla ilerler. Büyük kitlesel kahramanlıklarla süren bu mücadeleyi politik iktidarın fethedilmesine yöneltmemek, politik kurtuluşu ve giderek toplumsal kurtuluşu hedeflememek, daha baştan bu mücadeleyi yarı yolda bırakmak demektir.

Proletarya ve halkların burjuvazinin egemenliğine karşı bilinclendiği, örgütlenip savaşa tuttuğu; burjuva topluma ve burjuva yaşam biçimine karşı çıkarak kendi yazgısını eline almaya başladığı yeni ve daha ileri bir yaşam uğruna mücadeleyi yükselttiği bir yerde, artık sermayenin duruma egemen olduğundan söz edilemez. Sermayenin egemenliği sarsılmış, burjuva sınıfın ayağının altındaki toprak hızla kaymaya başlamıştır. Bugün bu toraklarda yaşanan tam da budur. Türkiye'de ve Kürdistan'da öne geçse de sıçramalı bir gelişme gösteriyor; proletarya ve halklar dalga dalga ayaklanmaya devam ediyor.

Tekelci sermaye ve devleti, daha önce 12 Mart '71 ve 12 Eylül '80'de olduğu gibi büyük bir baskıyla, devlet terörüyle mücadelenin önüne geçmeye, proletarya ve halkların devrimci atılımını durdurmaya, ayaklanmayı bastırmaya çabalıyor. Dünyanın başka başka ülkelerinde sermaye bu yöntemle sonuç alamadı. Olsa olsa kaçınılmaz sonunu biraz daha erteledi. Bizde de daha önce defalarca başvurduğu baskı ve terör politikalarıyla sonuç alamadı. Devrim her defasında yeniden ve daha da güçlenerek karşısına dikildi. Yine başarısız olacak, istediği sonucu alamayacaktır. Dünya devrim deneyimleri gösteriyor ki, burjuvazi, bu koşullarda başka çıkış yolu kalmadığında uzlaşma yoluna gider, kimi reformları yapmayı vaat eder, çok çaresiz kaldığında da bazen yapar. Bizde bugüne dek vaatlerle "idare etti". Olmadı, baskı ve terörün, şiddetin dozunu artırdı. Açıkça görüldüğü gibi artık şiddet sonuç vermiyor; ne yapsa mücadeleyi engelleyemiyor.

Burada bir kez daha belirtelim; burjuvazinin egemenliği devam ettiği sürece, hangi reformu yaparsa yapsın, hangi ödünleri verirse versin, bu uzlaşma, proletarya ve halkların kurtuluşunu engeller, onları gerçek kurtuluşlarından uzaklaştırır; devrim ve toplumsal kurtuluş hedefinden sapmaları sonucuna varır.

Burjuva sınıf, proletarya ve halkları ne kadar etkilemeye çabalarsa, kendi egemenliğine boyun eğmeleri, rıza göstermeleri için zorlasa da bunu başaramaz. Çünkü burjuvazinin varlığı sömürüye, proletaryanın, halkların, emekçi yığınların ve doğan sömürülmesine, yağmalanmasına dayanır. Proletaryanın ve ezilenlerin çıkarlarıyla burjuvazinin çıkarları; sömürülenlerle sömürülenlerin çıkarları karşıttır. Bu karşıtlık uzlaşmaz karşıtlıktır, çatışma kaçınılmazdır.

Proletarya ve halklarla burjuvazi arasındaki savaşımın bu kadar sert ve şiddetli geçmesi, bu çatışmaya neden olan ilişkilerin son derece keskin olmasından ileri geliyor. Burjuva toplumun temelinde yer alan emek sermaye çelişkisi uzlaşmaz çelişkidir. Kapitalizmin gelişimi bu çelişkiyi sürekli olarak derinleştirir, keskinleştirir. Çelişkinin keskinleşmesi, belirli bir aşamada emek güçleriyle sermaye güçleri arasındaki savaşımın da son derece sertleşmesine varır; iç savaş boyutlarına vardığı bir yerde uzlaşma ya da "barış" bu savaşı ertelemekten başka bir sonuç vermez. Burada söz konusu olan iç savaş, diğer savaşlardan bir farklılık gösterir. İki güçten biri diğerine karşı kesin üstünlük sağlayana dek çatışma şu ya da bu düzeyde sürer; savaş kaçınılmazdır.

Bu nedenle bir uzlaşma ya da "barış" burjuvazinin çıkarıdır. Burjuvazinin sömürmeyi sürdürmesi, sömürülen ve ezilen kesimlerin de sömürüye ve ezilmeye devam etmeleri sonucuna varır. Olması gereken uzlaşma değil, iç savaş kazanarak politik iktidarı ele geçirmektir. Politik iktidarın gücüne dayanarak devrimi sonuna kadar götürmek, toplumsal kurtuluşu gerçekleştirmek, proletarya ve halkların kurtuluşu için zorunlu ve kaçınılmazdır.

Devrimci hareket proletaryaya dayanmadan daha ileriye gidemez. Sınıfsal konumu nedeniyle, üretimdeki yeri ve üretim araçları sahibi olmadığı için devrimi sonuna kadar götürebilecek olan tek sınıf proletaryadır. Proletaryaya dayanmayan, proletaryanın sınıfsal konumundan hareket etmeyen devrim de devrimci hareket de bugün geline yerdin daha ileriye gidemez. Ulusal kurtuluş hareketi proletaryanın kurtuluşu bakiş açısından hareket etmediği sürece küçük burjuvazinin konumundan hareket edecek, daha ileriye gidemeyecektir. Daha ileriye gitmek, devrimi sonuna kadar götürmek, politik ve toplumsal kurtuluşu hedeflemek demektir. Bu da proletaryaya dayanmadan, proletaryanın toplumsal konumundan hareket etmeden hayat bulamaz.

Sınıflar mücadelesinin yasası budur.

**Diktatörlük bir gerçeklikse, devrim bir zorunluluktur. -
Portekiz Devrimi'nden bir slogan**

**Devrimi Düşlüyorsan Ona Göre Yaşarsın —
Amed/Sur'da bir duvar yazısı**

“Öyle İnsanlar Gördüm Ki Ölüm Peşlerine Düşmeye Korkardı...”*

Hayatları kendi deyimleriyle cehennemde geçen madencilerin yaşantısının ve mücadelelerinin anlatıldığı “Sixteen Tons” adlı belgeseli izlerken, hiçbirimizin tahmin edemeyeceği kadar çok şey öğrendiğimizi itiraf etmeliyiz. İnsanlaşma ve insan kalabilmek adına madenciler öyle zorluklardan geçmek zorunda kalmışlar ki, işçi sınıfının bu en devrimci kesimine saygıyla karışık bir suçluluk hissediyorsunuz. Nasıl olmasın ki, madencilerden bahsedildiğinde hep grizu patlamaları ile başlayan ve en aşağılık çalışma şartlarının eşlik ettiği, düzinelerce ölümün sıralandığı listelerden bahsediyorsunuz.

Yüzler kömür tozlarından arınca tanınmaz hale geliyorlar diyordu belgeselde, tanımak için karanlıklar ülkesine yerin yüzlerce metre altına mı inmek gerekiyordu? Bizler nefes alarak yaşıyoruz onlar her nefeste ölüme daha fazla yaklaşıyor. Yerin altında bir yaşam var. Üstelik yeryüzü yaşayabilsin diye...

Kapitalizmin vahşi yüzü bu belgeselde son derece yalın biçimde anlatılmış. Genç Emekçiler Birliği'nin gerçekleştirdiği bu gösterim ve sonrasında izlemeye gelen işçilerle sohbet ettiğimiz şey işçi sınıfının kurtuluşunun yalnızca kendi ellerinde olduğu yönündeydi. Ve madencilerin 8 saatlik, sendika hakkı için gerçekleştirdiği greve sömürücü rejimlerin otomatik tüfekleri, topları kullanmakta gösterdiği başarıyı görünce, tek bir seçeneğiniz olduğunu hissediyorsunuz. Kendi sınıfımızdan olanlarla sınıksız öğretilerimiz örgütlenmeler. Eğer tarih kitaplarında yer almayan olayların kahramanı olmak istemiyorsak kapitalist sömürüye karşı mücadele etmekten ve onu yenmekten başka çaremiz yok!

Soma! Ermenek! Ve daha niceleri, bize sadece emekçilerin gerçekleştirmek zorunda olduğu bir devrimi anlatıyor. Başaramadığımızda ne olduğunu ise zaten fazlasıyla yaşıyoruz...

* İlhan Berk - 1940 Zonguldak

GEB'li Bir İşçi

Şimdilerde kimileri
İnsanın çamurdan yapıldığını söylüyor.
Oysa fakir bir insan kas ve kandan
Kas ve kandan, deri ve kemikten
Eksik bir akıl ve sağlam bir sırttan ibaret.

On altı ton yükledin de eline ne geçti?
Bir gün daha yaşlandın, biraz daha borçlandın.
Aziz peter, çağırma beni, gelemem,
Zira borçlandım ruhumu şirketin satış mağazasına.

Günün ışımadığı bir sabah doğdum ben.
Küreğimi kapıp madenin yolunu tuttum.
Dokuz numaralı ocağın
On altı ton kömür çıkardığımda
Patronun köpeği “ruhum şad olsun” dedi.

On altı ton yükledin de eline ne geçti?
Bir gün daha yaşlandın, biraz daha borçlandın.
Aziz peter, çağırma beni, gelemem,
Zira borçlandım ruhumu şirketin satış mağazasına.

Doğduğum sabah yağmur çiseliyordu.
Kavgaya ve belâ göbek adımı.
En dipte, bir anne kucağında büyüdüm.
İtin tekiydim ama bir kuzu kadar da asildim.

On altı ton yükledin de eline ne geçti?
Bir gün daha yaşlandın, biraz daha borçlandın.
Aziz peter, çağırma beni, gelemem,
Zira borçlandım ruhumu şirketin satış mağazasına.

Geldiğimi görürsen kenara çekil.
Çekilmeyenlerin çoğu gerberip gitti.
Bendeki yumruk demirden çeliktir.
Hakkını almazsan başkaları alır bunu bil.

On altı ton yükledin de eline ne geçti?
Bir gün daha yaşlandın, biraz daha borçlandın.
Aziz peter, çağırma beni, gelemem,
Zira borçlandım ruhumu şirketin satış mağazasına.

Bayteks İşçilerinin Yanında

Yaklaşık 30 gündür eylemde olan Bayteks işçilerini Genç Emekçiler Birliği olarak ziyaret ettik. Ve bu ziyaretimizde yaptığımız kısa bir sohbete de aktarmak istedik.

beti de aktarmak istedik.

Merhaba, önce isminizi öğrenebilir miyiz?

Cemal Ay.

Kaç yıldır Bayteks'te çalışıyorsunuz?

15 yıldır çalışıyorum.

Ne zamandır örgütleniyorsunuz?

1 Haziran 2013'ten beri, Gezi Ayaklanması denkle geliyor.

Peki süreci anlatabilir misiniz?

2 gün önce akreplerle ve çevik kuvvetle saldırıp çadırımızı yıktılar. 2-3 ay önce 9-10 maddelik talebimizi patrona sunmuştu, fakat taleplerimize olumlu yanıt gelmedi. Taleplerimiz

8 saatlik iş günü, primlerin sigorta üzerinden ödenmesi çift bordro yapılmaması. Lavabo, yemek ve mescit gibi insanı ihtiyaçlar için yeterli düzenleme yapılması, eşit işe eşit ücret, eski yeni

eleman ayrımı yapılmaması.

Peki bir örgütlenme aracınız var mı?

Nakış işçileri birliği adı altında örgütleniyorduk daha sonra sendika girişimi olarak biçim aldı.

Peki patronun karşı hamlesi oldu mu?

Evet önce 4, sonra 8 arkadaşımızı işten attılar.

Son olarak ne eklemek istersiniz?

Yasal hakkımızı sonuna kadar koruyup şartlarımızı düzeltmek istiyoruz, tekstil işçilerine örnek olacak bir sürece imza atmak istiyoruz. Bayteks'in kazanması tüm tekstil işçilerinin kazanması olacaktır.

Teşekkür ederiz röportaj için. Genç Emekçiler Birliği olarak mücadeleniz mücadelemizdir. Başarılar.

Amed'e Doğru...

27 Kasım akşamı, 29 Kasım'da Amed'de gerçekleşecek olan Dem-Genç 1. Olağan Kongresini takip etmek için yola çıktık. İstanbul'un bir çok noktasından araç kaldırılyordu, biz de Kadıköy'den dahil olduk.

Daha otobüslere binmeden sivil polisler etrafımızı sardı ve GBT kontrolü yaptılar. Yolculuk başlamadan nasıl geçeceğine ilişkin bir fikrimiz olmuştuk.

Cuma akşamı saat 23.30'da yola çıktık. Gayet neşeli, şarkılarla, marşlarla, yurtsever arkadaşların Dem-Genç'in yapacağı bu büyük etkinliğin heyecanını paylaşıyorak devam ettik yola. Herkes heyecanlı, coşkulu, her mola yerinde halaylar çekiliyordu; Cu-

martesi sabahı 11.30'a dek.

Otobüste aldık haberi, Tahir Elçi Sur'da katledilmişti. İlk mola yerinde herkes aldığı haberleri birbirine anlatıyordu. Amed Halk İnişiyatı'nın pazar günü Amed'de hayatı durdurma ve cenazeyi sahiplenme çağrısıyla birlikte, Dem-Genç kongresi de iptal edilmişti. Ancak, hiç kimsenin aklında geri dönmek gibi bir düşünce yoktu. Yola devam edecektik, bu sefer Tahir Elçi'nin cenazesine katılmak için.

Elazığ'da otobüslerimiz bir kez daha çevrildi, bir kez daha kimlik kontrolü yapıldı. Yola devam ettik, yarım saat daha ilerlemiştik ki, bu sefer Ergani'de yüzü maskeli özel hareketçiler, ellerinde silahlarıyla, plakasız minibüsleriyle kesti önümüzü. Ne olduğunu öğrenmek için otobüs kapılarını açtığımızda koşu koşu gelen amir “Hiç kimse otobüsten inmeyecek!” dedi.

Bir süre sonra otobüs şoförlerini ayrıca, otobüslerdeki Dem-Genç sorumlularını ayrıca çağırıldılar. Öğrendik ki, valilik Amed'e girmemize yasak

koymuş. Herkes telefonlara sarıldı, HDP'li milletvekillerine, avukatlara ulaşmaya çalıştı. Milletvekilleri valiliği aradığında, valilik onları İçişleri Bakanlığı'na yönlendiriyordu. Bize izin çıkmıyordu bir türlü. Bu sefer otobüslerden inildi, benzinliğin ortasında bir anda “Tahir Yoldaş Ölümsüzdür” sloganları başladı. Benzinlikte “Çarxa Şoreşe” marşı okunduktan sonra bir anda “İzin verilmiş” haberi gelince herkes tekrar otobüslere bindi, otobüsler hareket etti ama benzinlikten çıkmamıza izin yoktu hala. Sonrasında öğrendik ki, özel hareketçiler, otobüs şoförlerini tehdit etmişler. Tekrar beklemeye başladık.

DBP Ergani ilçe başkanının da araya girmesiyle, otobüslerle Ergani ilçe merkezine geçtik. Otobüslerimiz etrafında zırlı araçlar, ellerinde sopaları ve silahlarıyla özel hareketçiler tehditkar bir şekilde etrafımızda dolaşıyordu. Kuş uçmaz kervan geçmez bir yerde, gecenin saat 1'inde bize saldır-

mak için bahane arıyorlardı.

Ergani'de DBP ve HDP ilçe binalarına geçildi, gece orada geçirilecekti. Sabah bir yolunu bulup cenazeye gitmenin yolunu arayacaktık.

Sabah 05.30 sıralarında Ergani'den Amed'e doğru yürüyüşe geçildi. Birkaç saatlik yürüyüşten sonra otobüslerle Amed'e geçildi ve DBP binası önünde bekledikten sonra, Koşuyolu Parkı'na geçildi.

Koşuyolu Parkı'nda genci, yaşlısı, kadını, erkeği yüzbinlerce insan toplandı. Tahir Elçi'nin eşi Türkan Elçi, Tahir Elçi'nin abisi ve Selahattin Demirtaş'ın konuşmaları sık sık sloganlarla kesiliyordu.

Koşuyolu Parkı'nda düzenlenen tören bittikten sonra yürüyüş başladı, Bağlar'dan Yeniköy Mezarlığı'na geçilecekti. Ucu bucağı olmayan bir kortej, yüzbinlerce insan zafer işaretleri, sloganlar ve tam bir öfke seli şeklinde yürüyüşe başladı. Bütün Amed kortejdeydi. Amed'de yaşam durmuştu, sadece Tahir Elçi'yi uğurlamak vardı.

Yaklaşık iki saat süren bir yolculuktan sonra mezarlığa ulaştık. Sloganlar öfkeyle atılıyordu, umutsuzluk, yenilgi değil, öfke, mücadele vardı yüzlerde. Amed'de Kürt halkı bir kez daha neden yenilemeyeceğini gösteriyordu.

Cenazeden sonra, belki fırsat bulur da görebiliriz, diye Sur'a geçtik.

Ancak, Sur'da bir kez daha sokağa çıkma yasağı ilan edilmişti ve girişler kapalıydı. Sadece dışarıya gelen silah seslerini duyabiliyorduk. Bir yanda cenaze, bir yanda çatışma; Amed'de hepsi iç içe yaşıyordu.

Bağlar'da çatışmaların başladığı haberleri geliyordu. Aslında herkes cumartesi akşamı Amed'in her yerinde çatışmaların olması ve DBP'den gelen “kesintisiz eylem” çağrısıyla birlikte daha fazla şey olmasını bekliyordu ama, Amed'de biraz da düşünceli bir sessizlik hakimdi.

Akşam 19.00'da otobüslerimiz bindik, İstanbul'a geri dönüş yolculuğuna çıktık. Dem-Genç kongresi için heyecanla başladığımız yolculuk, cenaze yorgunluğuyla bitiyordu. Ama bu sefer Amed'in havasını soluyarak dönüyorduk. O öfkeye tanık olmuştuk; o mücadeleciler halkı en öfkeli olduğu günlerden birinde görmüştük. İstanbul'a biraz da o havayı taşıyarak döndük.

**İstanbul'dan
DÖB'lü Bir Öğrenci**

Haber şöyle geldi işçi B'ye; - O memlekette durum umutsuz.

İşçi B. sordu: - Orada hiç bir işçi yaşamıyor mu?

İşçi B'nin Hikayeleri / Peter Maiwald

Türkiye ve Kürdistan Gençliğine;

Faşist TC'nin uzun süredir Türkiye ve Kürdistan halkları üzerindeki baskısı devam ediyor. 20 Temmuz günü Süruç'ta 32 Sosyalist gencin katledilmesi bizlere gözdağı vererek şiddetin boyut atlayacağını göstermiştir.

Yaşanan bu olayı protesto etmek için sokağa dökülen kitlelere sert müdahalede bulunan polis, 10 Ekim'de de bizleri şaşırtmayarak, Ankara'da 100'ün üzerinde insanın katledildiği bombalı saldırıda yaşanan olayın şokundaki kitleye vahşice saldırmıştır!

Faşist TC bunlarla da yetinmiyor!

Kürdistan da özellikle son 1 aydır sokağa çıkma yasaklarıyla katledilen halka her geçen gün yeni ilçeler eklenerek çocuğundan yaşlısına halk kurşunların açık hedefi oluyor!

Bu kan ve gözyaşları sadece sokaklarda akıtılmıyor;

Üretim içerisindeki işçiler, doymak bilmez patronlarımızın daha fazla kâr elde edebilmesi için tehlikeli ve güvenlik önlemleri alınmayan çalışma koşullarında hayatlarını idame ettirebilmek için çalışmak zorunda kalıyorlar. Dolayısıyla giderek meşrulaştırılmaya çalışılan iş cinayetlerinin kurbanı oluyor, henüz bu cinayetin kurbanı olmayan işçiler ise toplu bir şekilde keyfi keder işten çıkarılıp, yüz üstü bırakılıyor. Üstelik bunlar, yasal hakları olan sendikaya üyelikleri engellenip, işten atılmakla tehdit edilirken yaşıyor!

Görüyoruz ki Türkiye ve Kürdistan da ekonomik ve siyasal bir kriz yaşıyor.

Burjuvazinin uzun yıllardır yürüttüğü ve son yıllarda şiddetini arttıran örgütlediği bir "gerici iç savaş" içerisindeyiz.

Böyle bir süreçte sadece "savaşa hayır!" demekle yetinmenin bedelini, var olan baskı ve şiddetin giderek artmasıyla öderiz!

Türkiye ve Kürdistan'da ezilen halklara yönelik yürütülen bu savaş, gelişmekte olan birleşik devrimimize karşı açılmış bir savaştır!

Bizler ise bu savaşa karşı, gerek tarih gerekse pratiğimiz gösteriyor ki; devrimci bir iç savaş örgütlemeli, mücadelemizi fabrikalardan atölyelere, okullardan meydanlara varana dek her alanda yükseltmeliyiz!

Örgütleyeceğimiz eylemlerde ise devrimci tavrımızı net bir şekilde ortaya koyarak mücadele etmeliyiz!

Çünkü gelecekteki geleceksizliğimizle, ne kaybedecek şeyimiz ne de var olan bu sistemi tarihin çöplüğüne gömecek başka bir nihai yolumuz yok!

Ya Sosyalizm Ya Barbarlık!

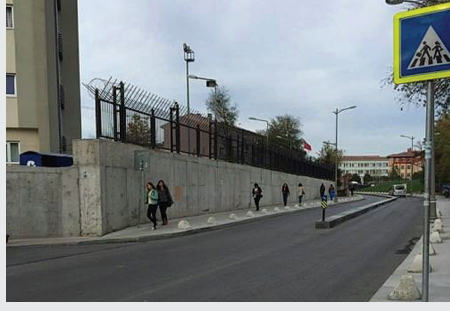
Barış için Devrim, Devrim için Savaş!

Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB)/İzmir

Kız Öğrenci Yurdu Sorunlarıyla Gündemde

İstanbul Cevizlibağ'da bu yıl açılan Atatürk Öğrenci Kız Yurdu, taciz olaylarıyla gündeme oturdu. Eski bir yurt olan Atatürk Öğrenci Yurdu yıkıldı ve 5 yıl aradan sonra yapılarak tekrar açıldı. Açılmasıyla birlikte yurdun birçok sorunu ile karşı karşıya kalan öğrenciler isyan etti. Başta yurdun kapısının arka tarafta olması, internetin hala olmaması, katlanılmaz yemekhane sırası yurdun başlıca sorunları.

Kapının arka tarafta olması, yurttan kalan kadınların tacize uğramasına sebep oluyor. Issız bir sokaktan geçerek yurda ulaşmak, hem gece hem de gündüz pek çok sorunla karşı karşıya bırakıyor öğrencileri. İçki şişelerinin önlerine düşmesi, arabayla laf atmaları hele de drone (uzaktan kontrol edilen kameralı araç) ile görüntüler 'yetkilileri harekete geçirdi'. Daha önce yapılan twitter eylemi ile bakanlık en kısa zamanda çalışmaların başlayacağını tweet atsa da öğrenciler orada kepçe ve balyozu görmeden ses çıkarmaya devam edecekler.

Amed Dağkapı'da eylem için toplananları tarayan polis, 21 yaşındaki Güler Eroğlu'nu katletti.

Sokağa çıkma yasası ve ablukanın devam ettiği Diyarbakır Sur'da, keskin nişancılar 15 yaşındaki Çekvar Ali Çubuk'u katletti.

İstanbul Sancaktepe'de polis tarafından yapılan operasyonda Dilan Kortak katledildi. Vücudunda 5 kurşun tespit edildi. Ondan geriye internette yazdıkları kaldı: "Tamam, ölmek için doğuyoruz da... Yanlış giden bir şeyler var! Neden yaşamadın, ölüyoruz!"

İstanbul Üniversitesi'nde Polis Saldırıları

Son dönemde Kürt halkına, işçi sınıfına saldırıların ve baskıların artmasıyla birlikte üniversitelerde de faşist saldırı dalgası yükseltilmeye çalışılıyor.

İstanbul Üniversitesi'nde son bir aydır yoğunlaşan afiş yasağı, polis terörüne bir de polis destekli sivil faşistlerin de saldırıları eklenmiş durumda. 3 Aralık günü sabah saatlerinde İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde faşistler okul içinde bekleyen devrimci öğrencilere saldırdı. Çıkan arbedede en az 3 öğrenci yaralandı. Faşistlere karşılık veren devrimci öğrenciler, faşistler gittikten sonra da okulda nöbet tutmaya devam etti.

4 Aralık günü okula giren polis 30'dan fazla öğrenciyi gözaltına aldı. Saldırlara karşı saat 15.00'te toplanma çağrısı yapan gençlik, saat 15.00'te Edebiyat Fakültesi Laleli kapısı önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Saldırlara karşı mücadeleyi yükseltme çağrısı yapan gençlik, Beyazıt'ta faşistlere geçit vermeyeceğini söyledi ve herkesi dayanışmaya çağırdı.

Açıklama okunurken polis arkasına saklanmış olan sivil faşistler öğrencilere soda şişesi fırlattı, saldırıda bir kadın öğrenci yaralandı.

İstanbul Üniversitesi'nde saldırılar yaşanırken, Ankara Üniversitesi'nde ve Eskişehir'de Osmangazi üniversitesinde saldırı ve baskılara karşı eylemler yapıldı.

Brezilya'da 200 Okul İşgali

Brezilya'da eğitim sistemine karşı 9 Kasım'da başlayan okul işgallerinde öğrenciler 200 okulu işgal etti.

Brezilya'da Eğitim Bakanlığı'nın "eğitim sistemini yeniden organize etmek" adı altında bizdeki 4+4+4 sistemine çok benzer bir eğitim sistemine geçileceğini duyurmasının ardından, São Paulo'da valiliğin büyük çoğunluğu yoksul mahallelerde bulunan 100'e yakın okulu kapatma girişimi, büyük tepki topladı. Şehirde 9 Kasım'da başlayan okul işgallerinin sayısı Aralık'ın ilk haftasında 200'e ulaştı.

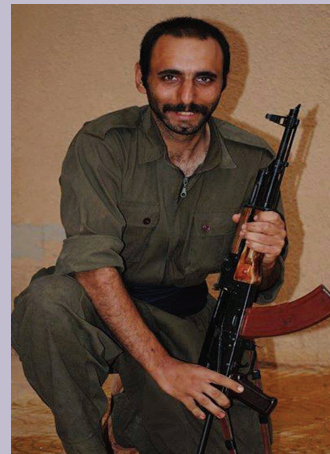
Devletin getirmek istediği yeni sisteme göre yüzlerce okul kapanacak ve binlerce öğretmen işsiz kalacak. Yoksul mahallelerde kalabalık sınıflarda az öğretmenin görevlendirilmesi gündeme gelecek ve eğitimin kalitesi düşecek.

Bu durumu öğrenciler, öğretmenler ve aileler protesto ediyor ve işgal eylemleri yapıyor, eğitim öğretim de durduruldu.

Yaşları 13-18 arasında değişen işgalci öğrencilere karşı, 13 Kasım'da bir yargıç işgalin sona erdirilmesi için 24 saat yasal süre vermiş, fakat kamuoyu baskısıyla "meselenin kamu binalarının işgali değil, siyasi bir talebe karşı fiili yanıt olduğu" gerekçesiyle öğrencilerin işgalini "yasal" olarak tanımak zorunda kalmıştı.

Yine de okullarda işgal eylemleri ve polisin saldırıları sürüyor. En son 1 Aralık günü, yasa tasarısının geri çekilmesi için eylemler yapılmış, polis biber gazı ve plastik mermilerle saldırmıştı.

Suphi Nejat Ağırnaslı'nın Naaşına 15 Ay Sonra Ulaşıldı

Nejat Kobane savunması sırasında Miştener tepesini savunurken ölümsüzleşmiş ve bedeni yıkılan bina altına kalmıştı.

Babası Hikmet Acun'un yaptığı açıklamaya göre, 15 ay sonra bedenine ulaşılan Suphi Nejat Ağırnaslı (Paramaz Kızılbaş)'ın naaşı önümüzdeki günlerde kendi vasiyeti üzerine Kobane'de gömülecek.

SAVAŞ GERÇEĞİNİ KAURAMAK

Umut Güneş

Savaş her geçen gün bir olasılık olmaktan çıkıp, yaşamımızı dizayn eden bir etken haline geliyor. Öyle ki, bölgemiz barut fıçısı gibi. Dünyanın en güçlü askeri örgütlenmesine sahip devletlerin donanma ve hava gücü Akdeniz'de toplanmış durumda. Sadece onlar da değil, dünyanın her yanından toplanmış paralı askerler Suriye'de son derece "duygusal" bir savaş yürütmeye çalışıyor. Türkiye "maneviyatı güçlü bir iktidara" sahip olmanın avantajı ile paralı askerlerden kurulma çetelerle süren savaşı her zaman en aktif destekleyen ülkelerden oldu. Yetmedi bölge ülkelerini ve NATO'yu bir askeri müdahale için kışkırtmaktan tutun da, bizzat kendisinin örgütlediği, planladığı katliamlarla uluslararası arenada destek bulmaya çalıştı. Ama olmadı. "Maneviyatı güçsüz Avrupa ve ABD" bir türlü askeri müdahaleye yanaşmadı! Sonuçta uzun süre dengede devam eden ve sıkışan savaşı düğümünü Rusya çözdü.

Rusya'nın devreye girmesi Suriye'de işleri değiştirdi. İç savaşta ibre Esad lehine döndü ve en önemli merkezlerde yaptıkları operasyonlarla ilerleme kaydettiler. Deyim yerinde ise dev bir kuşatma gerçekleştirilmeye çalışılıyor. Umudunu paralı askerlerden oluşan çetelere bağlayanlar tutuşmaya ve paniklemeye başladılar. Türkiye bu ülkelerin başında geliyor. İşte bu panik ve çaresizlik hali içerisinde bir Rus savaş uçağı düşürüldü. Bu adımın arkasında söylenecek tek bir şey var; savaş dinci faşist iktidar için bir olasılık olmaktan çıkıp neredeyse tek ihtimal haline geldi. Bunun bir sebebi dışarda uğradığı yenilgi ise bir diğer sebebi içerde koşulların hiç de dinci faşist iktidarın lehine olmamasıdır.

Uzunca bir zamandır devrimci durum koşullarının yaşandığını buralarda ifade ediyoruz. Bu koşulların önünde sonunda dinci faşist iktidarı savaş seçeneği ile karşı karşıya bırakacağını da ifade etmiştik. İşte bu ihtimal artık bir gerçeklik haline gelmiş durumda.

Savaş Gerçeğini Kavramak!

Tabi bizlere şu an hiçbir ülkeyle savaş içerisinde değiliz diye karşı çıkabilirler. Doğru. Pek çok ülkeyle savaşın eşliğindeyiz hatta kimi bölgesel faktörler devrede olmasa savaş hali içinde olurduk. Ama bizim değinmek istediğimiz konu, dinci faşist iktidarın savaş koşullarını olağan hale getirmesi ve birleşik devrimin gelişimini bu yolla engellemeye çalışmasıdır. Zira atacağı her adımın her zaman daimi bir gerekçesi olacaktır. Savaş! Bölgesel Güvenlik! Kamu Güvenliği! vb. gibi nedenler ve böylece en sıradan demokratik hakkı dahi çiğnemesi yasa haline gelecektir.

Bu gerçeği kavramanın bir diğer önemli yanı da şudur; dinci faşist iktidara karşı mevcut sınırlar içinde mücadele etmenin olanaksızlığıdır. Zira böylesi koşullarda yasa denilen şey burjuvazinin uyguladığıdır. Anayasa kitapçıklarında yazan değil. Bu nedenle sirtımızı oraya dayamamızdan bahsedene herkes istisnasız bize bugün eğmemizi ve itaat etmemizi söylüyor demektir.

Bu basit gerçek gözlerimizin önünde ve ona her baktığımızda gördüğümüzü düşünüyorsanız yanlıyorsunuz! Zira bu gerçeği görmek demek, devrimci faaliyetin yol ve yöntemlerinin, kitlelerle kurulacak bağların biçiminin olağan üstü hızla değiştiğini fark etmek demektir. Ama bu yetmez; güçlerimizin bütün konumlanışını bu gerçeğe göre yapmak demektir. Fakat bu da yetmez; çaresizliğin ve çıkışsızlığın sonucunda yıkılmakla yüz yüze olan faşist iktidara karşı açıkçası acımasızca bir mücadele yürütmek zorundasınız. Doğru bir politik hat ve kitlelerin çoğunluğunu kazanmak için verilen olağan üstü çaba bu dönemin devrimci faaliyetinin ayrıt edici ve kritik önemde olan bir özelliğidir.

Öfkeli miyiz?

Yaşanılanlar hepimizi etkiliyor. Gençliğin üstüne düşen sorumluluk her geçen gün artıyor. Yalnızca gençliğin enerjisiyle gerçekleştirilebilecek sorumluluklar doğuyor. Her gün haberlerde bir gencin, çocuğun ya da devrimcinin öldüğünü görmek, duymak hepimizi etkiliyor. Nasıl olmasın ki? Che dünyanın öbür ucundaki bir insanın yediği haksız tokatın acısını hissetmemizi söylerken, dostlarımızın, yanı başımızdakilerin katledildiklerini görmek sınıf kinimizi biliyor. Fakat bilmemiz gereken bir şey daha var. Olup bitene kızmak, burjuvaziye suçlamak, faşizmi lanetlemek bir dönem sonra olanları engelleyemediğimizi, değiştiremediğimizi itiraf etmek anlamına geliyor ki, bu tehlikeli ve en büyük dikkatin gösterilmesi gereken bir durumdur. Gençliğe sormalıyız, yaşananlar bizi burjuvaziye ve onun faşist iktidarına karşı mücadelede daha kararlı hale getiriyor mu? Öfkeleniyor mu? Cevap evet ise, öfkemizi ve hiddetimizi dinci faşist iktidarı ve burjuva sınıfı yenmek için kullanmalı, onun yağmacı, halkları köleleştiren gerici savaşlarına karşı yönlendirmeliyiz. Devrimi kazanmak istiyorsak bizim için de tek gerçek ihtimal budur!

Asistan Hekimler İş Biraktı

Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde çalışan asistan hekimler, döner sermaye kesintilerine son verilmesi ve sabit ödemelerin yapılması için 30 Kasım günü 1 günlük greve gitti.

Çok sayıda sağlık çalışanının katıldığı eylem öncesi hastane bahçesinde açıklama yapıldı. Hastane bahçesine "Sağlığımızı, iş güvencemiz ve geleceğimiz için grevdeyiz" ve "Güvenli bir

gelecek için emeğimize, toplum sağlığı için eğitimimize sahip çıkıyoruz" pankartları asan hekimlere, SES İzmir Şubesi ve İzmir Tabip Odası temsilcileri de destek verdi.

Asistanlar adına açıklama yapan Çağrı Dursun, iş yüklerinin giderek arttığına dikkat çekerek, hastanede sağlıklı bir eğitim almak istediklerini ve emeklerinin karşılığını alamadıklarını söyledi.

Asistan hekimler, döner sermaye kesintilerine son verilmesini ve sabit ödemelerinin 2 katına çıkarılmasını talep ederek, taleplerinin kabul edilmediği takdirde eylemlerine devam edeceklerini söylediler.

Yurtiçi Kargo'da Kanunsuz Lokavta Karşı Direniş!

Yurtiçi Kargo'da örgütlenme çalışmalarını sürdüren Nakliyat İş Sendikası, Kocaeli'nde bulunan Kartepe Acente/Şubesinde gerekli çoğunluğu sağlayarak yetki için Çalışma Bakanlığına başvuru yaptı. Yurtiçi Kargo yönetimi ise işçilerin sendikalı olduğunu öğrendikten sonra kanunsuz lokavt uygulayarak şubeyi kapattı.

Nakliyat İş Sendikası, 24 Kasım günü, Yurtiçi Kargo'nun kanunsuz lokavt uygulamasına karşı basın açıklaması yaparak direniş başlattı.

Basın Açıklamasını Nakliyat İş Sendikası Örgütlenme Daire Başkanı Erdal Kopal yaptı ve kölelik koşullarında çalışan kargo işçilerinin Nakliyat-İş Sendikasında örgütlenmesini sürdürdüğünü belirtti. Kartepe Şubesinde çalışan işçilerin tamamının Nakliyat-İş'e üye olup ço-

ğunluğu sağlayınca, Yurtiçi Kargo'nun yasadışı lokavt uygulayarak şubeyi kapattığını ve işçilere iş vermediğini söyleyen Kopal, "Bu haksız yasa tanımaz tavır protesto ediyoruz. İş başı yaptırılmayan işçilere bir an önce işlerini verilmesini istiyoruz" dedi.

DİSK Kocaeli Bölge Temsilcisi Vedat Küçük de konuşmasında işçilerin anayasal hakkı olan sendika hakkına saygılı olunmasını istedi.

Şube Müdürü olarak çalışan Ahmet Kartal ise bugüne kadar işini tam yaptığını, ancak Yurtiçi Kargo'nun kötü niyetli davrandığını bir gece operasyonu ile şubenin kapısının kilidinin değiştirildiğini ifade etti. Şubede çalışan işçilerin ücretleri ve yasal haklarının ödenmediğini anlattı.

Şubede çalışan Hacer Eray ise yıllarca çalıştığı firmada anayasal hakkı olan sendika hakkını kullandığı için işine son verildiğini vurguladı.

Basın açıklamasından sonra işçiler iş başı yapana kadar direniş başlatıldı.

Emaar Square Ödenmeyen İşçi Ücretleriyle Yükseliyor

İstanbul'a lüks binalar diken Emaar Square'in Göztepe Şantiyesinde çalışan işçiler eylemde. İşçiler, ücretleri ödenmediği için 24 Kasım günü İnşaat İş Sendikası öncülüğünde iş bırakmış, çalışma ve yaşam koşullarına dair talepleri kabul edilince eylemi bırakmışlardı. Ancak ücretleri yine ödenmeyen işçiler, 27 Kasım günü yeniden iş bırakarak direnişe geçti.

Sabah saatlerinde Emaar Square Satış Ofisi önünde gasp edilen ücretleri için eyleme başlayan inşaat işçileri, herkesi kendilerine desteğe çağırdılar. 3 aydır ücret almadan çalışan işçiler, "Bu Binalar Ödenmeyen İşçi Ücretleriyle Yükseliyor" ve "Dünyayı Biz İnşa Ediyoruz Altında Biz Kalıyoruz. Artık Yeter!" pan-

kartları açarak sloganlarla sürdürüyor eylemlerini. İşçilere çevredeki esnaf da destek olarak çay gönderiyor.

"Hakkımızı alana kadar direneceğiz!", "Ücretler ödenene kadar buradan ayrılmayacağız." diyerek eylem yapan inşaat işçilerini, akşamüzeri şantiyeye gelen polis "Burayı açmazsanız gözaltı yaparız" diye teh-

dit etmeye başladı.

Eylemi sürdürmekte kararlı olan işçileri polis, "kapıyı açmazsanız müdahale edeceğiz" diye baskı yapıyor. İşçiler ise "Kararlıyız hakkımızı alana kadar buradan ayrılmayacağız" diyorlar ve herkesi desteğe çağırıyorlar. Taşeron inşaat işçileri de desteğe geliyorlar, yoldan geçen sürücüler ise korna çalarak işçilere destek oluyorlar.

Saatler 18.00'e gelirken, polisler tomalarla şantiye önüne gelerek işçilere baskıyı artırdılar ve İnşaat İş Sendikası yetkililerini dışarıya çıkarıyorlar

Emaar Square, Sera Holding'e bağlı ve ağırlıklı olarak yaptığı bina ve daireleri Suudi Arabistan'a astronomik rakamlarla satıyor.

Diş Teknisyenleri Haklarını İstiyor

DİSK'e bağlı Dev Sağlık-İş'te örgütlenen diş protez teknisyenleri çalışma koşullarının iyileştirilmesi, insanca yaşam koşullarının sağlanması talebiyle, 6 Aralık günü İzmir'de eski Sümerbank önünde eylemdeydi.

"Perdenin Arkasında Görünmeyen Emek Diş-Protez Teknisyenleri Haklarımız İçin Buluşuyoruz" pankartı açan teknisyenlerin eylemine DİSK yöneticileri destek verdi.

Sendika girişimi adına konuşma yapan Uğur Kayacı, diş protez teknisyenlerinin çalışma koşullarını anlattı. Diş teknisyenlerinin yaptığı işin, iş ve meslek tanımından yoksun olduğunu belirten Kayacı, "Birileri verdiğimiz emekler üzerinden ceplerini paralarla doldururken, insanca yaşamaya yetecek kadarı dahi payımıza düşmedi" dedi.

451 diş teknisyeninden 197'sinde meslek hastalığına rastlandığına dikkat çeken Kayacı, "Yeterli bir araştırma yapılmamakla birlikte, her 100 diş teknisyeninden 10'unda silikozis hastalığı vardır. Çalışanların içinde bu sayı toplamda iki binlere ulaşmaktadır. Sürekli oturarak çalışmaktan kaynaklı oluşan bel ve boyun fitiği, kas ve eklem hastalıkları araştırma konusu dahi olmamıştır" dedi. Açıklamanın sonunda insanca yaşam ve insana yarışır çalışma koşullarının iyileştirilmesi için diş protez teknisyenlerinin 13 Aralık'ta Ankara'da olacağı duyuldu.

ruldu.

Teknisyenler, "13 Aralık Pazar günü tüm illerden gelen temsilci arkadaşlarımızla birlikte sorunlarımızı ve taleplerimizi kamuoyuyla paylaşmak ve insanca çalışma ve yaşam koşullarımızı elde etme yolundaki kararlılığımızı haykarmak için Ankara'da Türkiye Büyük Millet Meclisi önünde olacağız" dediler.

Diş protez teknisyenlerinin talepleri şunlar:

- 7 saatlik çalışma süresinin bir an önce hayata geçirilmesi,
- Resmi ve bayram tatillerinin, yıllık izin haklarının patronların keyfiyetine göre değil, kanunlarda belirtildiği biçimde kullanılması,
- İşçi sağlığı ve iş güvenliği denetimlerinin formalite gereği değil, sıkı bir şekilde yapılması, meslek hastalığına karşı önleyici tedbirlerin alınması,
- Diş teknisyenliği meslek grubuna yıpranma payının ve erken emeklilik hakkının verilmesi.

"Dünyanın En Büyük Adalet Sarayı"nda İşçiler İsyanda

İki aydır maaşlarını alamayan, İstanbul Anadolu Adliyesi'nin çalışan işçileri, 4 Aralık sabahı Adliye önünde protesto gösterisi yaptılar.

Maaşlarını alana kadar eylemlerini sürdüreceklerini söyleyen işçiler, personele ve hakim savcılara yemek ve çay servisi yapmıyacaktılar. Bir grup hakim ve savcı, işçilerin dertlerini sormak için yanlarına gittiler. Eyleme, saat 13.00 te, adliye personeli, memur sendikaları ve hakim savcılar da destek verdi.

Eylem sırasında konuşan hakim ve savcılardan bazıları "Madem ki yemeğimizi veriyorlar ve mademki zor durumdayız, ve madem ki haklı davalarımızı dile getiriyorlar. O zaman Saat 13.00 te destek olmak için bizler de yanlarındayız" dedi.

ODTÜ İşçileri Grevde

ODTÜ'de çalışan 277 işçi, üyesi oldukları Tez Koop-İş Sendikası ile rektörlüğü temsilen Kamu İşletmeleri İşverenleri Sendikası'nın (Kamu-İş) arasında devam eden toplu sözleşme sürecinde uzlaşma çıkmaması üzerine greve başladı.

4 Aralık günü işçiler, grev kararını duyurmak için Kamu-İş önünde basın açıklaması gerçekleştirdiler.

ODTÜ 'Sınıf'ı Geçemedi

ODTÜ emekçisinin geçtiğimiz yıldan bu yana devam eden mücadelesi devam ediyor. Tez-Koop-İş sendikasına bağlı 277 üniversite çalışanı yapılmak istenen toplu sözleşmedeki ücret artışlarını kabul etmeyip geçen hafta başladıkları greve devam ediyor.

Grevin 5. günü olan 8 Aralık'ta ise sabah saatlerinde A4 kapısı girişine "Bu işyerinde grev var! / Tez-Koop-İş" yazılı pankart asılıp, sonrasında yürüyüş yapılarak Rektörlük önündeki grev çadırına gelindi. Öğle saatlerinde ODTÜ Rektörlüğü ile Rektörlüğü

Burada konuşan Tez Koop-İş Ankara 2 No'lu Şube Başkanı Mustafa Barın, 10 Haziran 2015'te başlayıp 150 gün süren Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerinde Kamu İş'in olumlu adım atmaması sonucu grev aşamasına geldiğini belirtti. ODTÜ işçilerinin içinde bulunduğu ekonomik çıkmazın üniversitenin kamuoyundaki imajına da zarar verdiğini ifade eden Barın, yoksulluk sınırı 4 bin 530 TL olan ülkede 1530 TL net ücreti olan ODTÜ işçisinin nasıl geçinebileceğini sordu.

ODTÜ işçileri aylık 150 TL zam ve iyileştirme talep ediyor, Kamu İş 15 tl veriyor. Ve işçiler bunun kabul edilebilir olmadığını söylüyor.

Ankara'da yoğun kar yağışı sürerken grevlerini ilan eden işçiler, Kamu İş Sendikası önünde grevlerini ilan edip bir süre halay çektikten sonra ODTÜ'de dönerek A4 kapısından rektörlüğe yürüdüler.

İşçiler yürüyüş boyunca "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "Açlıktan Ölmeyiz,

Biz Bu Yoldan Dönemeyiz" ve "İş Ekmek Yoksa Barış da Yok" sloganları atıldılar.

5 Aralık günü de sabahın erken saatlerinde Rektörlük önüne gelen işçiler, hak ettiklerini almak için geldiklerini söylediler. "Gemileri yaktık geri dönüş yok", "Açlıktan ölmeyiz biz bu yoldan dönmeyiz" ve "Kamu-İş şaşırma sabrımızı taşıyırma" sloganlarıyla beklemeye başladılar. DİSK'in Ankara'da bulunan sendika yöneticileri ve Eğitim Sen 5 No'lu Şube ODTÜ İşyeri Temsilciliği ve taşeron işçiler de destek ziyaretinde bulundu, "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganlarıyla karşılandılar.

temsilen TİS masasına oturan Kamu İşletmeleri İşverenleri Sendikası (Kamu-İş) arasında görüşme yapıldı, ancak işçilerin taleplerinin çok altında konuşulan rakamlar nedeniyle bir sonuca varılamadı. Bu sırada da Tübitak'tan ve Migros'tan gelen sendikalı işçiler ODTÜ işçisine destek ziyaretinde bulundu.

İşçiler 9 Aralık sabahı Bilkent Kapısına (A7) da pankart asılacağını söyleyerek, saat 10.00'da Rektörlük önünden kalkacak araçla KAMU-İş sendikasına gidileceğini duyurdular.

Rektörlük önündeki bekleyiş halaylarla devam ediyor.

“Buradayız Ve Haklarımıza Sahip Çıkıyoruz”

Son genel kurulun seçimlerinin ardından AKP yanlısı yönetimin Petrol-İş Sendikası'nda işten çıkarılan Nuran Gülenç ve Elif Tuğba Şimşek konuya ilişkin 2 Aralık günü TMMOB'da bir basın açıklaması düzenledi. Toplantıya dava sürecini takip eden Umut-Sen Kadın Avukatlar Kolektifi adına Ceyda Uysal da katıldı.

Örgütlenme Uzmanı Nuran Gülenç, AKP'ye yakınlığı ile bilinen Ali Ufuk Yaşar'ın başkanlığa başlamasıyla sendikada kadınlara yönelik ayrımcılığın da başladığını ifade etti.

Basın-Yayın Servisi'nde çalışan Elif Tuğba Şimşek ise “Kadın istihdamını bu kadar düşük olduğu bir ülkede sendika başkanı, kadının istihdamını teşvik edeceğine, beni işsizlikle, açlıkla cezalandırıyor. Bu tutum hiçbir yasaya sığmadığı gibi işçilerin hak ve özgürlüklerini savunmak duru-

munda olan bir sendikaya da hiç yakışmaz” dedi.

İşe iade davası açtıklarını belirten kadın emekçiler, işten çıkarılarak cezalandırma politikasına karşı sessiz kalmayacaklarını, haklarının bilincinde olduklarını ve sınıf mücadelesine inandıklarını söylediler.

İşe iade davasının önümüzdeki günlerde tarihinin duyurulacağı bildirilen Gülenç ve Şimşek, dayanışma çağrısında bulundu.

Umut-Sen Kadın Avukatlar Kolektifi adına konuşan Ceren Uysal, sendikanın bir patron gibi

davranarak işçi çıkardığını belirtti. Uysal, “Standart ve klasik bir 'İşe iade davası' açtık” dedi.

Petrol-İş Sendikası'nın imzaladığı Kadına Yönelik Ayrımcılığa Karşı Uluslararası Sözleşme'ye göre hareket etmediğini belirten Uysal, “Sendika sayılma vasfını yitirdi. Sınıf mücadelesi içerisinde kadın avukatlar olarak saf tutmaya çalışıyoruz. Bu yüzden hükmü etkilemeyecek bile olsa bu durumu dile getireceğiz” dedi.

Davanın tarihinin henüz belli olmadığını belirten Uysal, “Eşit haklarımız için, sınıf mücadelesinde bu alanda çalışma yürüten kadınlar olarak, erkek işçilerle aynı haklara sahip olma mücadelesini yürütüyoruz. Bu yüzden davanın sonuna kadar takipçisi olacağız” diye konuştu.

Uysal tüm kadınlara, davaya sahip çıkma çağrısı yaptı.

"Roboski'den Bugüne Katliamlar Yaşanıyor"

İnsan Hakları Derneği (İHD), Roboski Katliamı'nın 47. ayında Galatasaray Meydanı'nda eylem yaptı. Eylemde üzerinde Tahir Elçi'nin resmi bulunan “Katliamlarımız İnsan Hakları Savunucularını Yıldırılmayacak!” pankartı açıldı, yere de İHD İstanbul Şubesi Adalet ve Hakikat Komisyonu “Roboski'ye adalet, failer yargılsın!” pankartı serilerek Roboski'de öldürülenlerin resimleri yerleştirildi. Eylem boyunca “Roboski'yi Unutma, Unutturma!” ve “Tahir Elçi Ölümsüzdür!” sloganları atıldı.

İHD avukatlarından Hüseyin Boğatekin, son zamanlarda devletin insanlara ölüm, tutsaklık ve yokluk dayattığını belirterek, 47 ay önce devletin uçakları ve bombalarıyla tarihin en büyük katliamlarından biri olan Roboski katliamını yaptığını söyledi. Devlet eliyle yapılan katliamların hesabı sorulamamışken yeni katliamların yaşandığını belirten Boğatekin, “Belki biz burada konuşurken Derik'te, Amed'de devlet yeni katliamlar yapıyor” dedi. 10 kişilik eyleme bile TOMA, onlarca çevik kuvvet, sivil polis gelirken, devletin gözü önünde yapılan katliamların sorumlularını cezalandırmadığını belirtti. Öldürülen, asit kuyularına atılan Kürtleri ve katledilen devrimcileri anımsatan Boğatekin, “Katliamlar konusunda ciddi çalışmalarda bulunan emektar yoldaşımız Tahir Elçi kalleşçe bir suikastle katledildi” dedi.

Tahir Elçi'nin Roboski davasının da avukatlarından biri olduğunu söyleyen Boğatekin, bu eylemin Elçi için de önemli olduğunu ifade etti. Tahir Elçi'nin öldürülmesiyle halka “uslu durmayanların” asit kuyularına atılacağı, öldürüleceği, mezarının bile olmayacağı, hesabının da sorulamayacağı mesajının verilmiş olduğunu belirten Boğatekin, “İşte Türkiye'nin gerçeği budur” dedi, Roboski Katliamı'nın faileri cezalandırılmadıkça bir kişi bile olsa eylemlere devam edeceklerini belirtti.

Eylemde basın açıklamasını Ahmet Demirsoy okudu, “Devlet, katliamdan bugüne, Roboski halkının adalet taleplerini dikkate almak yerine, sürekli operasyonlar yaparak evlerini taramış, haklarında soruşturmalar açmış, katırlarını bile katletmiştir. Öyle ki, katliama uğrayan halk bunları yaşarken, dönemin siyasal iktidarının başbakanı ise katliamcılarla bizzat tebrik etmiştir.

Katliamdan dolayı yapılan suç duyurusu üzerine failer hakkında açılan soruşturma ise takipsizlikle sonuçlanmıştır” diyerek bugün yaşanan sokağa çıkma yasaklarıyla birçok yerin adeta Roboski'ye çevrildiği belirtildi.

Sokağa çıkma yasaklarıyla Silvan, Silopi, Cizre, Sur, Yüksekova ve Nusaybin'de evlerin havan toplarıyla bombalandığına, keskin nişancılar tarafından insanların vurulduğuna dikkat çekilen açıklama, Tahir Elçi'nin öldürülmesinin takipçisi olunacağı belirtilerek sonlandırıldı.

Gazi'de Serdar Ben Anmasına Saldırı

Ankara'daki katliamda ölümsüzleşen Alinteri ve İnşaat-İş Sendika üyesi Serdar Ben için 29 Kasım günü Gazi Mahallesi'nde anma ve yemek düzenlendi.

Öğle saatlerinde Gazi Cemevi önünde toplanan kitle, saat 12.00 civarında mezarlığa doğru yürüyüşe geçti. Mücadele Birliği ve Halkevi'nin de katıldığı yürüyüş başladıktan sonra saldırıya geçti. Tomaların tazyikli su ile saldırısında ilk başta kitle ara sokaklara dağıldı, sonra yeniden toparlanarak yürüyüşe geçti, polisle çatışmalar başladı. Kitleye saldıran akrebe saldırıldı.

Sokakta çatışmaların durulmasıyla, Cemevi'nde toplanan kitleye Serdar Ben için yemek verildi.

Haydarpaşa Ranta Kurban Gitmeyecek

Önce 2010'da yangına kurban giden, o bahaneyle de trenlerden arındırılan, İstanbul'un tarihi simgelerinden Haydarpaşa Gar'ı, aslına uygun restore edilecek.

Geçtiğimiz yıl otele dönüştürülebilmesi için çatısına asansör ve kafeterya eklenen projeye göre tadilat yapılmak istenen binanın projesine Haydarpaşa Kadıköy Belediyesi ruhsat vermedi. Gar'ın Gar kalabilmesi için yapılan sayısız eylem sonuç verdi, tarihi binanın aslına uygun restore edilebilmesi için Anıtlar Kurulu'nun da onayladığı yeni projeyi kabul etti.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi, 2012'de Haydarpaşa garını otele dönüştüren, çevresindeki 1 milyon metrekarelik bölgeyi de ticaret ve turizm alanı olarak gösteren bir plan uygulamaya sokmak istiyordu.

Beyoğlu İçin Mücadele Devam

Beyoğlu Kent Savunması, Afet Yasası kapsamında zorla boşaltılan 70'lik Pub'la dayanışmak için 5 Aralık'ta basın açıklaması yaptı.

Zambak Sokak'ta bulunan 70'lik Pub önünde yapılan açıklamaya, Pınar Aydınlar ve Kent Mücadelesi adına Cihan Uzunçarşılı Baysal da katılarak kısa konuşmalar yaptılar.

"Sürgün yasasına hayır. Beyoğlu'nu terk etmeyeceğiz" yazılı pankart açılan eylemde Pınar Aydınlar, Gezi direnişinden sonra Kulaçoğlu ailesi tarafından işletilen mekanın yalnızlaştırılarak, direnişe katılanlara göz dağı verilmek istendiğini belirtti. Beyoğlu'ndaki binaların bir bir çeşitli gerekçelerle boşaltılmak istendiğini, benzeri durumların Küçük Armutlu'da da yaşandığını söyleyen Aydınlar, mekan sahibi Taylan Kulaçoğlu ve ailesiyle dayanışma çağrısında bulundu.

Kent Mücadelesi adına konuşma yapan Cihan Baysal, Afet Yasası hakkında bilgi aktararak, "Bu yasa kiracıların üzerine balyoz gibi çöktü. Kentin kullanım değerini yok etti" dedi.

Mekanın işletmecisi Taylan Kulaçoğlu, yürüttükleri mücadeleyi kısaca aktardı ve sorunun bir mekan olmadığına dikkat çekerek, "Bizi tehdit ediyorlar. Mekanı boşaltmadığımız takdirde olacakları söylüyorlar. Bu teslim al-

maya çalışmaktır. Biz aslında teslimiyete karşı meydan okuyoruz" dedi. Kulaçoğlu, "Beyoğlu bizim, bu sokaklar bizim. Korkmuyoruz, teslim olmayacağız. Beyoğlu'nu terk etmeyeceğiz" dedi.

Beyoğlu Kent Savunması adına açıklama yapan Selen Bilgöl, 70'lik Pub için verilen kararın sorgusuz sualsiz bir yasaya dayandırıldığını belirtti. Beyoğlu'ndaki küçük esnafın yok edilmeye çalışıldığını belirten Bilgöl, Beyoğlu esnafı ve sakinlerini bir süredir Afet Yasası gerekçesiyle, acımasızca devam eden yerinden etmelere karşı mücadele ettiklerine vurgu yaptı.

Direnışten vazgeçmeyeceklerini bir kez daha söyleyen Taylan Kulaçoğlu ve Beyoğlu Kent Savunması, Afet Yasası'na karşı her gün saat 16.00 ile 18.00 arasında, mekan önünde stant açarak imza toplamayı sürdüreceklerini belirttiler.

Bu günlerde yine Beyoğlu'nun tarihi mekanlarından biri olan Kelebek Korse de aynı gerekçeler ile boşaltılmak isteniyor. 80 yıldır İstiklal Caddesi'nde olan Kelebek Korse'nin işletmecisi İlyaz Avramoğlu, Kelebek Korse'nin mal sahibi Santa Maria Kilisesi tarafından ihartame gönderilerek dükkanı boşaltılması istendi.

1 Temmuz 2014'te yürürlüğe giren Borçlar Kanunu Maddesi'ne göre, mülk sahipleri, 10 yılı dolduran kiracılarını gerekçe göstermeden çıkarılabiliyor. Bu kanun maddesi Anayasa Mahkemesine gitti. Fakat bu defa da kira tespit komisyonuna yapılan başvuru sonucu 21 metrekarelik dükkan için 10 bin lira aylık kira istendi. Bu kirayı ödeyemeyecek durumda olan Kelebek Korse, Aralık ayının sonunda kapanıyor. Camına "80 yıllık tarihin yok edilmesine hayır". "Fast food dükkanı olmak istemiyoruz", "Değişime direnen bu nadide dükkan için destek bekliyoruz" dövizleri asan işletme için Beyoğlu Kent Savunması eylemler yaptı.

Laterna Cafe, Robinson Crusoe Kitabevi ve Rebul Eczanesi de caddeden ayrılmak zorunda kalan mekanlardan...

F Eylemi Hasta Tutsak Vedat Durdu İçin

İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi Hapishane Komisyonu, hasta tutsaklar için her hafta düzenlediği F eyleminin 194.sünü 5 Aralık günü Vedat Durdu için gerçekleştirdi.

İHD'liiler Galatasaray Meydanı'nda "Bu Hafta Hasta Mahpus Vedat Durdu İçin Oturuyoruz", "Hasta Mahpuslar Serbest Bırakılsın", "Tecrit Öldürüyor F Tipi Hapishaneler Kapatılsın", "Hapishanelerde Ölüm İstemiyoruz. Hasta Tutuklular Serbest Bırakılsın" pankartları açtı.

İHD İstanbul Şubesi Çocuk Cezaevleri Kapatılsın İnişiyatifi üyesi Ümit Efe, Sur'da katledilen Diyarbakır Barosu Başkanı Tahir Elçi'yi andı, "Tahir Elçi; kayıpların, hapishanede direnenlerin, işkence görenlerin hem avukatı, hem de hapsedilendi. Elçi bir insan hakları savunucusuydu. O bir barış elçisiydi, O'nu uğurlarken içimiz çok acıdı" dedi.

Bu haftaki açıklamayı kayıp yakını İkbal Eren Yarıcı okudu. Hasta tutsakların serbest bırakılmasını isteyen Yarıcı, hastanelere ring araçlarıyla değil, ambulansla götürülmeleri gerektiğini söyleyerek, hapishanelerde tam donanımlı revir bulunmadığını belirtti. Hastanelerin tutuklu bölümlerinin insan onuruna ve hasta haklarına göre yeniden düzenlenmesinin önemine dikkat çeken Yarıcı, "Vedat Durdu serbest bırakılsın. Hasta mahpuslar serbest bırakılsın" diyerek sözlerini tamamladı.

Eylem, hasta tutsakların tedavilerinin sağlanması ve hapishanelerde tedavileri mümkün olmayan hastaların serbest bırakılmasını talep eden sloganlarla bitirildi.

Gazi'de Kaçak Beton Santraline Karşı Mücadele Sürüyor

Sultangazi Kent Savunması, Yeşiltepe Camii karşısında inşa edilmekte olan beton santralının kurulmasını engellemek ve mahallelerindeki taş ocaklarının kaldırılması için dört ayı aşkın bir süredir mücadele veriyor. Zaman zaman basına da yansıyan beton santralının kurulması halinde bütün Sultangazi halkının beton tozu içinde kalacağını, daha şimdiden varolan taş ocakları nede-

niyle pek çok kişinin sağlığının etkilendiğini belirterek çeşitli eylemler gerçekleştiriyor.

Sultangazi Kent Savunması, 29 Kasım günü beton santrali şantiyesinin bulunduğu Yeşiltepe Camii önünden Gazi Mahallesi Trafo Mevkii'ne kadar yürüyüş gerçekleştirdi. Eylem öncesi polislin panzer ve akreple gelecek eylemcileri vazgeçirmeye ve taciz etmeye çalıştı.

Beton santrali önünde başlayan yürüyüş boyunca "Beton Santrali İstemiyoruz", "İnsanca Bir Yaşam İstiyoruz", "Her Şey Yalan Her Şey Rant", "Sermaye Sultangazi'den Defol", "Sultangazi Bizim İstanbul Bizim" sloganları atıldı. Trafo Mevkii'ne gelindiğinde Sultangazi Kent Savunması adına basın açıklaması okundu. Açıklama "Bizler Sultangazi Kent Savunması olarak, var olan taş ocakları ve beton santrallerinin kaldırılmasını istiyoruz. Bu alanlara halkın yararına olan projeler yapılmasını istiyoruz. Buradan bir kez daha sesleniyoruz: İstanbul Valiliği, İstanbul Büyükşehir Belediyesi, Sultangazi Belediyesi, Çevre ve Şehircilik Müdürlüğü; Rant İçin Değil Halk İçin Çalışın!" sözleriyle son buldu.

TÜRKİYE SAVAŞ PEŞİNDE

TAYLAN IŞIK

Rusya'ya ait bir savaş uçağının Türk savaş uçakları tarafından düşürülmesi bir anda dünya gündeminin ortasına oturdu. Basit bir olay olmadığı olayın ardından sorulan sorudan belliydi: Rusya Türkiye'ye savaş açacak mı?

2013 Haziran Halk Ayaklanmasından bu yana Türkiye ve Kürdistan'da somut, elle tutulur bir devrim süreci sözkonusu. Haziran Halk Ayaklanmasından sonra Kürdistan'da ve Türkiye'de ortaya çıkan ayaklanma ve isyanlar bu sürecin hem ürünü hem de tüm yönleriyle devam ettiğinin kanıtı oldu.

Bu gerçek anlaşılmadan ve değerlendirmelerin temelinde oturtulmadan ne Türkiye'deki ne de Kürdistan'daki gelişmeler doğru şekilde anlaşılabilir.

Rusya, bu spekülasyonlara son verecek açıklamayı hemen yaptı: Türkiye'ye savaş açmayacağız. Bu açıklamayla birlikte başka sorular öne geçti. Örneğin, Türkiye, bir savaş nedeni olacak böyle bir adımı neden attı?

Koşullar bir kez olgunlaştıktan sonra, kendisi ne kadar çapsız olursa olsun, bireylerin tarihte etkin bir rol oynadıkları bir gerçektir. Yine de bu rol oldukça sınırlıdır ve bu sınırlar savaşın koşulları tarafından belirlenir. Tarihte bireyin rolü sınıflar arası savaşın nesnel koşullarının belirlediği bu sınırlar içinde cereyan eder.

Tarih sonu sonuna sınıflar savaşı tarihidir..

Bu anlamda, Türkiye'yi Rusya ile bir savaşın eşğine getiren adımını RT Erdoğan'ın kişisel özelliklerine, hırslarına, korkularına, özlem ve arzularına bağlamak son derece naif, bilimsel ve doğruluğu olmayan bir değerlendirme olacaktır.

Böyle bir adım ancak Türkiye'nin içinde bulunduğu koşullarla, sınıf savaşıyla ve sınıflar arası güç ilişkileriyle açıklanabilir.

İç Savaş Faktörü

Bir ülkede iç savaş başlamış ve belli bir aşamaya gelmiş ise, savaşın taraflarının temel gündemi bu savaşın kazanılması olur.

Türkiye'de, uzun bir süredir iç savaş yaşanıyor. Başka bir ifadeyle, sınıf savaşı, uzun bir süredir iç savaş düzeyinde devam ediyor.

Daha ötesi, 2013 Haziran Halk Ayaklanmasından bu yana Türkiye ve Kürdistan'da somut, elle tutulur bir devrim süreci sözkonusu. Haziran Halk Ayaklanmasından sonra Kürdistan'da ve Türkiye'de ortaya çıkan ayaklanma ve isyanlar bu sürecin hem ürünü hem de tüm yönleriyle devam ettiğinin kanıtı oldu.

Bu gerçek anlaşılmadan ve değerlendirmelerin temelinde oturtulmadan ne Türkiye'deki ne de Kürdistan'daki gelişmeler doğru şekilde anlaşılabilir.

Örneğin, faşist devletin ve dinci faşist iktidarın Haziran seçimlerinden sonra uyguladığı vahşet ve katliamlar karşısından duyulan şaşkınlık sözünü ettiğimiz koşulların kavranamaması sonucudur.

Bu savaşın kazanılması faşist devlet ve dinci faşist iktidar için olduğu kadar tekelci sermaye sınıfı ve emperyalistler için de yaşamsal önemde.

Kürdistan'da Ayaklanma

En az birincisi kadar önemli ve birincisiyle organik bağ içindeki ikinci

yaşamsal sorun Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı için yürüttüğü savaşı silahlı ayaklanma boyutuna taşımış olması.

Kürdistan'da faşist devletin tarifsiz bir vahşetle, tank, top atışlarıyla, özel hareketçileriyle, sivil faşist katil sürüleriyle bastırmaya çalıştığı "olaylar" gerçek bir silahlı ayaklanmadır. Kürt ulusu Kürdistan halklarıyla birlikte kendi kaderini tayin hakkı için savaşını devrimci bir halk ayaklanması boyutuna taşımış durumda.

Faşist devlet ve tekelci sermaye sınıfı için bu ayaklanmanın bastırılması yaşamsal önemdedir ve bu amaca ulaşmak için her yola başvuracağını gösterdi. Ne yasa ne anayasa, bu amaca ulaşmak için hiç bir şeyin kendisini engellemesine izin vermiyor.

Ancak bu güne kadar uyguladığı vahşet ve katliamlar amacına ulaşmasına hizmet etmedi. Aksine Kürdistan

Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı için yürüttüğü savaşı silahlı ayaklanma boyutuna taşımış olması.

Kürdistan'da faşist devletin tarifsiz bir vahşetle, tank, top atışlarıyla, özel hareketçileriyle, sivil faşist katil sürüleriyle bastırmaya çalıştığı "olaylar" gerçek bir silahlı ayaklanmadır. Kürt ulusu Kürdistan halklarıyla birlikte kendi kaderini tayin hakkı için savaşını devrimci bir halk ayaklanması boyutuna taşımış durumda.

halklarının savaş ve özgürlüğün elde edilmesi konusundaki kararlılıklarını artırdı.

Rojava Devrimi

Faşist devlet ve dinci faşist iktidar Şam'da "Cuma Namazı" hayalleri kurarlarken nur topu gibi bir devrimi kucaklarında buldular: Rojava.

Güneybatı Kürdistan'da Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını elde etmesi kuzeydeki mücadeleye de hem moral hem de maddi güç verecekti. Rojava, kuzeydeki Kürt ulusunun zafere yürüyüşünü kesinlikle hızlandıracaktı.

Bunu bastırmak için önce İŞİD denen katil sürüsünden medet umdular. "Kobane düştü düşecek" naraları bunun için atıldı. Ancak güvendikleri dağlara kar yağdı; katil sürüleri sıkıy görünce arkalarına bakmadan tabanları yağdırdılar.

Bizzat kendi askeri güçlerini çeşitli biçimlerde devreye soktular ama sonuç yine hüsrana oldu. Rojava devrimi giderek konumunu sağlamlaştırdı.

Rusya, dinci faşistlere karşı savaşa Rojava devrimci güçlerini güvenilirdir bir müttefik olarak kabul etti. Faşist devletin ve dinci faşist iktidarın bel bağladığı dinci faşist katil sürüleri için yolun sonu görünmüştü.

Son Çare

Kürdistan'daki ayaklanmayı bastırmak, Türkiye'de eli kulağında bekleyen yeni bir ayaklanmayı önlemek, iç savaşı kazanmak ve böylece devrim belasından kurtulmak için son çare olarak bir dış savaş kalmıştı.

Rusya'ya ait bir savaş uçağını düşürerek böyle bir savaşın kapısını araladı. Amacına ulaşıp ulaşamayacağı, yani bir dış savaşı başlatmaya cesaret edip edemeyeceği, buna gücünün yetip yetmeyeceği ayrı bir konudur.

Ama 24 Kasım'dan bu yana meydana gelen bütün gelişmeler, Türkiye'nin NATO'yu bir oldu bittiyle

Kürdistan'daki ayaklanmayı bastırmak, Türkiye'de eli kulağında bekleyen yeni bir ayaklanmayı önlemek, iç savaşı kazanmak ve böylece devrim belasından kurtulmak için son çare olarak bir dış savaş kalmıştı.

yanına alarak bir dış savaş çıkartmaya çalıştığı açık. Böyle bir savaş ortamında hem Suriye üzerine hesaplarını gerçekleştirmek hem de ayaklanma/iç savaş ortamında dengeleri lehine çevirerek devrim belasından kurtulmak istiyor.

Emperyalistler henüz kararsız. Bir savaşı göze almakla Suriye/Ortadoğu üzerine planlarından vazgeçmek arasında gidip geliyorlar. Fransa, Suriye üzerindeki hesaplarından vazgeçeceğinin ilk sinyallerini vermeye başladı.

NATO'yu bir oldu bittiyle yanına alıp savaşa sürüklemek ihtimali gittikçe zayıflıyor. Tek başına bir savaşa cesaret etme ihtimali bundan da zayıf. Rusya'ya gönderdiği "özür" gibi mesajlar, komşunun camını kırıp abisinin yanına koşan yaramaz mahalle çocukları gibi NATO'ya koşması buna işaret.

Bir dış savaşı kışkırtıyor ama böyle bir savaşa tek başına girmeye ne cesareti var ne de takati.

Faşist devletin tepesindekilerin çapsızlığı, tekelci egemenliğin çöküşünün ciddi bir işareti. Devrimi bastırmak için attıkları her adım devrimi geliştirmekten başka bir sonuca yol açmıyor. Dış savaş girişimleri bir örnektir; Kürdistan'daki ayaklanmayı bastırmak için atıldıkları her adım Kürt halkının kararlılığını, devrimci ruhunu artırmakla sonuçlanmış olması bir başka örnektir.

Devrimin ayak sesleri şimdi her yandan duyuluyor.

İstanbul'da Polis Bir Kadını İnfaz Etti

Ev baskınlarında katletmek rutinleşiyor devlet için. Sadece Kürdistan'da değil, metropollerde de devlet evinin içine girip insanları kurşunluyor.

İstanbul'da Küçük Armutlu'da Dilek Doğan'ın ardından, dün gece de Sancaktepe'de bir kadın, evine yapılan baskında polislerce vuruldu.

Sancaktepe Dumanlar Sokak'ta "hücre evi" olduğu gerekçesi ile bir evi basan polis, ateş açarak evde bulunan 19 yaşındaki Dilek Kortak'ı katletti. Polis, evde bulunan 3 kişiyi de gözaltına aldı. Komşular sadece 4-5 el silah sesi duyduklarını anlattı. Sokak zıhlı araçlarla ablukaya alındı, elektrikler kesildi.

Dilan için 4 Aralık akşamı Sarıgazi'de bir yürüyüş düzenlendi. 19.00'da Çağrı Market önünde toplanarak sloganlarla Demokrasi Caddesi'ne yürüdü.

Dilan'ın cenazesi İzmir'e ailesinin evine getirildi. Cenazesi HDP il örgütü tarafından alınarak, yüzlerce kişilik konvoyla Karabağlar'a getirildi.

5 Aralık günü binlerce kişinin katıldığı törenle Dilan Kortak son yolculuğuna uğurlandı. Binlerce kişi Dilan için toplanmıştı. Karabağlar Eskiçamlık Mahallesi Şeyh Ahmet Camisi'nde

düzenlenen dini törenin ardından defnedilmeden önce evinin önüne götürülmek istendi. Mahalleyi abluka altına alan polis, kitlenin önünü kesti ve yürüyüşü izin vermedi. Uzun süren bekleyişin ardından Karabağlar Meydanı'nda Dilan için tören yapıldı. Saygı duruşundan sonra "Çerxa Şoreşe" marşı okundu ve "Ey Şehid Rıya Te Rıya Meye", "Şehit Namırın", "Faşizme Karşı Omuz Omuza" sloganları atıldı. Cenaze töreninde HDP İzmir Milletvekili Ertuğrul Kürkçü ve çok sayıda parti, örgüt ve kurum temsilcileri katılmıştı.

Dilan Kortak'ın babası Dilan için gelenlere Kürtçe seslendi, "Kızımız Kürt halkının şehididir" diyerek onun mücadelesini sürdürme sözü verdi.

Ertuğrul Kürkçü de Dilan'ın ölümünün çatışma değil infaz olduğunu söyleyerek, "Görgü tanıklarının, komşularının bütün anlatımları Dilan'ın katledildiği yönündedir. Dilan'ın üzerinden 5 kurşun deliği vardı" dedi

Saatler süren bu bekleyişin ardından yapılan görüşmelerle araçlara binilerek, kortej halinde Buca Mezarlığına gitmek üzere hareket edildi. Mezarlığa gelince Dilan'ın cenazesini kadınlar omuzladılar ve sloganlar, alkışlar ve zılgıtlar eşliğinde yürüyüşe geçildi, Dilan'ın fotoğrafları taşındı. Dilan, "İntikam" sloganları ile annesinin mezarına defnedildi.

Aksaray'da TUAD'lılara Polis Saldırısı

Tutuklu Ailelerle Dayanışma Derneği (TUAD), Abdullah Öcalan'ın özgürlüğünün sağlanması ve diyalog ortamının tekrardan oluşturulması için 5 Aralık günü 15.30'da Aksaray Metro İstasyonu önünde basın açıklaması yapmak istedi, polis saldırdı.

TUAD'ın çağrısıyla Aksaray Meydanı'na girmek isteyen kitleyi valilik yasağını gerekçe göstererek engelleyen polis, aralarında HDP İstanbul Milletvekili Pervin Buldan'ın da bulunduğu kitleye gaz bombaları ve plastik mermilerle saldırdı. Kitle "Biji serok Apo" sloganlarıyla karşılık vererek ara sokaklara çekildi. Polis ise Aksaray Meydanı ve ara sokaklara giden yolları ablukaya aldı, metro seferleri durdu. Üç kişinin gözaltına alındığı eylemde, polis saldırısına tepki gösteren HDP'liler de Aksaray Meydanı'nda oturma eylemine başladılar.

İstanbul Barosu'na Tahir Elçi Protestosu

İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi üyeleri, Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi'nin polis tarafından katledilmesinin ardından herhangi bir açıklama yapmayan İstanbul Barosu'nu protesto etti.

5 Aralık günü Galatasaray Meydanı'nda toplanan İHD İstanbul Şubesi üyeleri, "İstanbul Barosunu Suskunluğuna Son Vermeye Çağırıyoruz" pankartı açarak İstanbul Barosu önüne yürüdü.

İHD üyeleri, Türkiye Barolar Birliği'nin cenaze töreni için Diyarbakır'a gitme çağrısının da İstanbul Barosu ve Başkan Ümit Kocasakal tarafından hayata geçirilmediğine dikkat çekti.

İHD şube yöneticisi Zeynep Ceren Boztoprak yaptığı açıklamada, İstanbul Barosu Başkanı Ümit Kocasakal'ın Tahir Elçi tutuklanmak istediğinde de hukuksuz işlemi yapanlara değil, Elçi'ye söz söylediğini hatırlattı. Kocasakal'ın Tahir Elçi'nin cenazesine gitmemesini karşı bir tavır olarak gördüklerini belirten Boztoprak "Bir Baro Başkanı, bir hukukçu, 'terör' kavramının hukuka kökten aykırı olduğunu bile bile niye kullanır?" diye sordu.

Boztoprak, insan haklarını savunucuları, gözaltında ve faili meçhul cinayetlerde yaşamlarını yitirenlerin aileleri olarak İstanbul Barosu'nu utanç verici suskunluğuna son

Pervin Buldan, "Türkiye'nin içinde bulunduğu durum çok vahimdir. (...) Bugün burada yapacağımız açıklamayla birlikte İmrallı Cezaevi'nde tecrit altında bulunan Sayın Öcalan'ın durumuna açıklık getirmek istemiştik. Evet herkesin çok yakında takip ettiği gibi yaklaşık 6 aydır Sayın Öcalan ağır bir tecritle karşı karşıyadır. Ve bu tecrit karşısında güvenlik güçleri bölgede sokağa çıkma yasaklarıyla katliam politikalarını devreye koymuş, savaş konseptini devreye koymuş, sivil insanları katletmiş ve onu yapmadığı zamanda insanların kollarına kelepçe takarak cezaevlerine tıkma yöntemini esas almıştır" dedi.

Öcalan ile görüşmelerin engellenmesiyle birlikte Türkiye'nin yeni bir kaos ortamına sürüklendiğinin ve AKP'nin bu süreçte kendi katliam ve savaş politikalarını devreye soktuğunu söyleyen Buldan, "Güvenlik politikalarının derhal son bulması, müzakere sürecinin bir an önce devreye girmesini bir kez daha haykırarak istiyoruz. Sayın Öcalan üzerindeki ağırlaştırılmış tecridin kaldırılmasını bir kez daha buradan ifade ediyoruz" dedi.

vermeye çağırıldıklarını söyledi.

Cumartesi Anneleri'nden Hanife Yıldız da eylemde yaptığı konuşmada, Tahir Elçi'nin verdikleri mücadeleye her zaman destek olduğunu hatırlattı. Yıldız, "Kayıplara karşı mücadeleye sahip çıkan Elçi'ye, İstanbul Barolar Başkanı Kocasakal'ın sahip çıkmamasını kınıyoruz. Tahir Elçi'yi hep ve her yerde anacağız" dedi.

“Özgürlüğümüz İçin Zincirlerimizi Kıralım Dünyaya Başkaldıralım!”

TAKSİM:

Emekçi Kadınlar (EKA) 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü'nde etkinlikleri ve eylemleriyle yine sokaklardaydı. “Dünyaya Başkaldırıyoruz” diyerek ezilen, sömürülen, hor görülen, şiddete uğrayan kadınları devrim mücadelesine, yeni bir dünyayı birlikte yaratmaya çağırıldı.

Günler öncesinden 25 Kasım için afişleme, bildiri dağıtım ve etkinliklerle emekçi kadınları sokağa, eyleme, özgürleşmeye çağırarak Emekçi Kadınlar (EKA), saat 19.00'da Tünel'de bir araya geldi.

Ajtasyon konuşmaları, Türkçe ve Kürtçe ezgiler, marşlar ve halaylarla “Ayağa Kalk, Harekete Geç, İsyana Et Yıkana Kadar!” diyerek kadınları özgürlüklerini ellerine almaları için devrim mücadelesine çağırıldı. Yürüyüş sırasında Devrim Tiyatro Atölyesi oyuncularını şiir ve kısa oyunlar sundu. Galatasaray Meydanı'nda ise Kürt analar söyledikleri Kürtçe ezgilerle eyleme coşku kattı.

Emekçi Kadınlar adına basın açıklamasını okuyan Nermin Ateş 25 Kasım'ın Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele ve Uluslararası Dayanışma Günü olduğunu ve her sabah yeni bir kadına yönelik şiddet haberiyle güne başladıklarını belirtti.

“Biz kadınların özgürleşmek için attığımız her adım zor yoluyla, şiddet yoluyla engelleniyor. Bu zoru kimi zaman egemen güçler uyguluyor, kimi zaman da en sevdiğimizimiz uyguluyor” diyen Ateş, 25 Kasım'ın kadınların şiddete ve zora karşı mücadele etmeleri gerektiğini hatırlatan bir gün olduğunu belirtti.

İlk susturulmak istenenlerin hep kadınlar olduğunu, çünkü kadınlara bir kez ayağa kalkmışsa mutlaka başarıya ulaştıklarını belirten Nermin Ateş “Bizler evimizi, ocağımızı bırakıp sokağa çıkmışsak, istediğimizi almadan dönmeyeceğiz demektir.

Dünyayı değiştirmek için biz kadınlar sahip olduğumuz rolün farkındayız. Bu tarihsel sorumluluğumuzu gerçekleştirmek için her geçen gün kitleler halinde eylemlerimizi yükseltiyoruz” dedi.

Sermayenin şiddet ve baskısına karşı tüm kesimlerin mücadelesinde en önde kadınların yer aldığına dikkat çekerek Ateş, “Bundandır kadınları yeniden evlerinin dört duvarı arasına sokmak için çabaları, bütün öfkeleri, kinleri ve saldırganlıkları” dedi.

Kadınları yaşamdan kovmaya, yaşam hakkını ellerinden almaya çalışanlara, eve kapatanlara, zincirleyenlere, köle pazarlarında satanlara isyan etmeye çağırarak Ateş, “Varto'da katledilen çıplak bedeni ile teşhir edilen Ekin Wan'ı unutmayalım. Cizre'nin masum çocuklarını unutmayalım. Kangöline çevrilen Ankara'yı, Paris'i unutmayalım. Silvan'da katliam yapan ölüm makinelerini”

unutmayalım. Öfkemizi sokaklarda haykırarak. Bizi susturmalarına izin vermeyelim. Bizi asıl sessizlik öldürür. Şiddete, haksızlığa, katliamlara ses çıkarmamak, susmak öldürür. Susarsak Ölüyoruz! Harekete Geçip İsyana Edelim! Zincirlerimizi kıralım ve zulme, zalimliğe karşı Dünyaya Başkaldıralım!” diyerek kadınları evlerinden sokağa çıkmaya, eyleme ve özgürlüğünü kazanmak için mücadeleye çağırıldı.

25 Kasım'ın faşizmin her türden gericiğine karşı Kaderlerin, Sibellerin, Aysunların, Arınların özgürlük çığlıklarıyla bir mücadele gününe çevirmek gerektiğini ifade eden Ateş, sınıf kardeşleriyle birlikte şiddetin kaynağını yıkıp, bunların kaynağı sosyalizmi kurmak için hep birlikte mücadele etmek gerektiğini ifade ederek sözlerini emekçi kadınların ancak devrim mücadelesiyle özgürlüklerine kavuşabileceklerini belirterek sonlandırdı.

EKA'lı kadınlar eylemi zılgıtlar, slogan ve alkışlarla kadınları sokağa, eyleme ve devrim mücadelesine çağırarak sonlandırdı.

Basel:

Basel'de 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü

1960 yılında Dominik Cumhuriyeti'nde ülkeyi yöneten diktatörlük tarafından tecavüz edilerek vahşice katledilen ‘Mirabal Kardeşler’ diye anılan üç kız kardeşin katledilmesinden sonra, her yıl 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü'nde Emekçi Kadınlar olarak, toplumsal yaşamda ikinci cins muamelesi gören, alınıp satılan, tacize-tecavüze uğrayan, cinayetlere kurban giden, ulusal kimliğinden dolayı her türlü baskı zora maruz kalan kadınlar için sokaklarda ve medyalarda eylemlerdedik.

Antakya:

Emekçi Kadınlar (EKA) olarak, 28 Kasım günü, 19-20 Aralık'ta yapılacak olan Uluslararası Kadın Konferansına hem bir çağrı hem de ön hazırlığımız olan bir panel gerçekleştirdik.

Panelde ilk olarak 25 Kasım ve kadın şiddetine değindik, şiddetin ne boyutta olduğunu neler yapmamız gerektiğini konuştuk. Daha sonra da feminizmin Türkiye'deki konumunu ve bakış açısını ortaya koyduktan sonra, kadın sorununa aslında nasıl bakılması gerektiğini öne sürdük.

Daha sonra da başka bir kadın arkadaşımız savaşta, göçlerde kadının hangi durumda olduğunu bizlere aktardı. Panelimiz bittikten sonra soru-cevap kısmına geçildi. Sohbetimizin ardından panelimiz sona erdi.

İsviçre'nin Basel şehrinde Emekçi Kadınlar, Sosyalist Kadınlar Birliği, Yeni Kadın, SYKP Kadın Grubu, Avrupa Kadın Meclisi'nin de aralarında bulunduğu kadın örgütlerinin düzenlediği 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü'nde kadın tutsaklarla dayanışma amacıyla kart gönderildi. Aynı gün şehir merkezinde stant kurularak, kadınlara ulusal, cinsel, sınıfsal sömürüye karşı mücadeleyi yükseltme çağrısı yapıldı. Yoldan geçen kadınlara üzerinde küçük notlar yazan çiçekler ve bildiriler dağıtıldı.

Ardından Biz Bize Amatör Tiyatro Grubunun, şiddet, baskı, çocuk gelinler temalı tiyatro gösterimi ile gün sonlandırıldı.

İsviçre Emekçi Kadınlar (EKA)

İzmir/Güzeltepe

İzmir Güzeltepe Mahallesi'nde Emekçi Kadınlar(EKA) yaklaşık 2 hafta boyunca kadına yönelik şiddetle ilgili bir anket çalışması yaptı.

EKA 29 Kasım Pazar günü mahallede yaptığı bir söyleşiyi anket sonuçlarını açıkladı ve kadına yönelik

şiddetle ilgili sohbetler edildi. Söyleşi saat 14.00'da Ayışığı Sanat Merkezi Ali İsmail Korkmaz Kitaplığında 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddetle Uluslararası Mücadele Günü'nün tarihçesinin anlatılmasıyla başladı.

25 Kasım'ın tarihçesinin anlatılmasının ardından şiirler okundu ve Ayışığı Kadın Ritm Atölyesi sahne aldı. “Şiddet nedir, şiddetin türleri nelerdir, ülkemizde uygulanan şiddet oranı ve ortaya çıkardığı sonuçlar” konusunda genel bir bilgilendirme yapılmasının ardından, anket sonuçları açıklandı. Anket sonuçlarının açıklandığı bölümde sonuçlar üzerine uzun sohbetler edildi ve çözüm olarak görülen şeyin kadınların bilinçlenmesi ve örgütlenmesinin gerekliliği olması, etkinliğe katılan herkesi memnun etti.

Etkinlik çözümün kadın erkek birlikte mücadele vermenin gerekliliğine, çözümün sokakta olduğuna vurgu yapılarak sona erdi.

Etkinliğe katılan kadınlar 19-20 Aralık tarihinde İstanbul'da yapılacak olan Uluslararası "Dünyaya Başkaldırıyoruz" konferansına davet edildi.

Emeğe Ezgi Almanya'da

Emeğe Ezgi'nin 5 Aralık'ta verdiği Almanya konseri yoğun bir katılım ve büyük bir coşkuyla gerçekleşti.

Haftalar öncesinden başlamıştı hazırlıklarına konserin. Salon seçimi, teknik hazırlıklar ve grubun seyahat programının sıkartılmasından hemen sonra tanıtım ve bilet satışı faaliyetine geçtik.

Uzunca bir süreyi kapsayan bu faaliyette genci yaşlı, kadını erkeğiyle bütün insanlarımız harekete geçti. Bulduğumuz şehirlerin sokakları afişlerimizle donatıldı. Ekipler oluşturarak esnaflara işyerlerine gidildi, bilet satıldı, afişler asıldı, el ilanları bırakıldı.

Bulduğumuz bölgelerdeki tüm eylem ve etkinliklere katılarak konserin tanıtımını yapmaya çalıştık. Konserin yapılacağı Reutlingen şehrinde yaşayan Türkiyelilerin posta kutularına el ilanları bıraktık. İnterneti çeşitli yollarla kullanarak insanlara ulaşmaya çalıştık. Uzun ve yorucu bir çalışma olduğu kadar yapabileceklerimizi tekrar keşfettiğimiz yararlı bir faaliyet oldu bu.

Konser yaklaştıkça salondaki hazırlıklara ağırlık verdik. Yemek standından kitap standına kadar her şeyi ayrıntılandırarak organize etmeye çalıştık. Güvenlik sorunu konusunda alınması gereken önlemleri titizlikle planladık.

Ve konser günü geldi...

Salon düzenlediğimiz standlarımızı kurduk. Güvenlik son bir kez daha gözden geçirildi. Ve salon pankartlarımızla süslenirken sonra grup ses kontrollerini yaparken bizler de konserin başlamasını beklemeye koyulduk...

Ölümsüzlüğe ulaşan devrim savaşçıları için yapılan saygı duruşuyla başlayan konser, iki sunucumuzun Hoşgeldiniz adlı metni seslendirip grubu sahneye davet etmesiyle devam

etti. Emeğe Ezgi programına başlamadan önce, grubun tarihini anlatan bir slayt gösterimi oldu önce. Milyonlar adlı parçayla başladı Emeğe Ezgi programına... Bu coşkulu eserle başlayan konserin ilk bölümü Emeğe Ezgi'nin söylediği 15 parçayla devam etti.

Verilen aranın ardından, konsere Türkiye'den gelen Mücadele Birliği Platformu temsilcisi Vefa Serdar bir konuşma yaptı. Konuşmanın sonunda salon “Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Sey Emeğin Olacak” sloganıyla yankılanıyordu.

Emeğe Ezgi ikinci bölüme Çav Bella ile başladı, Kobane adlı çalışmalarıyla devam etti. Grup tam Adım Deniz'i söylemeye hazırlanıyordu ki, küçük leninistler ellerin Deniz bayraklarıyla sahneyi işgal etti. Birlikte söylediler Adım Deniz'i... Görülmeye değer bir manzaraydı sahnede yaşanan.

Halaylarla türkü ve marşlarla devam eden program, grubun yeni bestesi “Şimdi Devrim Zamanı” adlı marşı seslendirmesiyle sona erdi.

Uzun bir çalışmanın ürünü olarak gerçekleştirdiğimiz etkinliğimizin sonunda, konser salonundan emeğimizin karşılığını almanın mutluluğuyla, bunun yüzümüze yansıyan huzuruyla ayrıldık...

Almanya'dan Leninistler

DÜNYAYA BAŞKALDIRIYORUZ

Kadının Özgürlük Mücadelesi ve Uluslararası Deneyimler Filistin, Küba, Rojava, Almanya

*We stand against the world!
;Nos rebelamos contra el mundo! Em li diji dînyayê serî hildidin! Wir rebellieren! Weil wir es wollen! Nous nous revoltions contre le monde! Dünyaya başkaldırıyoruz! We stand against the world! ;Nos rebelamos*

1. GÜN
19 Aralık 2015
Cumartesi
Saat: 12.00-19.30

**Kadın ve Şiddet!
Neden Öldürülüyoruz?**

Av. Eren KESKİN
Av. Emel DİRİL
Av. Feyza ALTUN
Av. Sebahat GENÇTARİH CEBE
Eğitimde Kadın
Yaşemin AKYÜZ (Van Eğitim-Sen)

Sağlıkta Kadın

Amine İMRET (Sağlık Emekçileri Sendikası)
Diler CÖMERT (Sağlık Emekçileri Sendikası)

Çevre ve Kadın

Ece SOYDAN

Çocuklarından Doğan Analar

Barış Anneleri
Cumartesi Anneleri
Devrimci Tutsak Aileleri
Gezi Anneleri
12 Eylül Anneleri - Sevim ERDEM (Yönetmen)

Zindanda Kadın Olmak

Aysel Bölücek SERDAR
Hediye AKSOY

Sanatsal Varatım Sürecinde Kadın

Berrin TAŞ (Şair)
Gonca GÜMÜŞAYAK (Dansçı)
Hale İŞSEVER (Sine-Sen Genel Sekreteri)
İnci BİLALOĞLU (Tiyatro Simurg)
Lişa Çalan (Yönetmen)
Neşe DARICA (Haber Aktivisti)
Rugeş KIRICI (MKM-Tiyatro Jiyana Nu)
Sena ŞAT (Çizer)

f emekcikadınlar.eka
Dünyaya-Başkaldırıyoruz
0212 249 4443

Uluslararası Kadın Konferansı

19-20 Aralık

Program:
20 Aralık 2015
Pazar Saat: 12.00-19.30

Çalışma Yaşamında Kadın

Ebru SARGICI (Avukat)
Yrd.Doc.Dr.Melda YAMAN (19 Mayıs Üniversitesi)
Özge YURTTAŞ (Basın-İş Genel Sekreteri)
Saima ATAKAN (Avukat)
Serpil KAPLAN (EKA- Emekçi Kadınlar)

Savaş Göç ve Kadın

Feleknaz Uca (HDP Milletvekili)
Fethiye ÇETİN (Avukat-Yazar)
Jale ERGÜN AKYÜZ (Sosyal Pedagog-Almanya)
Selen REYHAN (Devrimci Öğrenci Birliği-Antakya)
Şenay ÖZDEN (Hamiş Suriye Kültür Evi)

21. Yüzyılda Kadının Durumu

Mücadele Yol ve Yöntemleri

Sebahat TUNCEL (HDK Eş Sözcüsü)
Selma IRMAK (DTK Eşbaşkanı)
Sibel ÖZBUDUN (Akademisyen-Yazar)
Songül YÜCEL (Önsöz Dergisi Gen.Yay. Yön.)

EMEKÇİ KADINLAR

Ali Poyrazoğlu Tiyatrosu
(Şişli Camii Karşısı)
Merkez Mh. Abide-i Hürriyet Cad.
Arzu Pasajı No:227 Şişli/İstanbul

DÜNYANIN SOKAKLARI BİZİM SLOGANLARIMIZLA ÇINLIYOR

Biz Kadınlar Hep Vardık

Tarihin farklı aşamalarında farklı sömürü biçimleri yaşadık. Herkes bu olguyu çeşitli yönleriyle ele aldı ve açıkladı. Ama hep eksik, tam olmayan, yüzeysel açıklamalar yapıldı. Gerçeğin tam bir açıklaması yapılmadı.

Tarihin bu kaba yorumuna bakılırsa; biz kadınlar köleleştirildikten sonra ve birbirini izleyen her toplumda, kendi durumumuzu kabullenmiş ve boğun eğmişiz. Oysa ki tarihin ve toplumların ciddi, derinlikli ve kavrayışlı bir incelenmesini yapanlar gerçeğin hiç de böyle olmadığını gösterdi.

Biz kadınların ezilmesi, baskı görmesi, aşağılanması birbirini izleyen sınıflı toplumların tümünde devam etti. İnsanlığın son sınıflı toplumu olan kapitalist toplumda da devam ediyor.

Antik çağdan bu yana tarih ne kadar biz kadınların baskı altına alınması ve ezilmesinin tarihiyse, bir o kadar da, köleliğe, ezilmeğe ve baskılara karşı mücadele tarihidir.

Biz kadınlar, erkeğin, çevrenin ve

toplumun baskılarına, saldırılarına karşı sessiz kalmadık. Toplumun koyduğu sınırlamalara, çitlere, geleneklere, kurallara boyun eğmedik. Önümüze engel olarak konulan kuralları yıkmak için harekete geçtik, isyan ettik. Amazon kadın efsanelerinden bugüne çeşitli yol ve yöntemlerle bize dayatılan yaşamı değiştirme, tarihsel yenilgimizi zafere dönüştürme mücadelesinde hep vardık.

Varız

Biz kadınlar bugün de bize yönelik saldırılara, baskılara, bu baskıların her türüne karşı edilgen ve tavırsız değiliz. Baskı ve sömürü toplumuna karşı, ataerkil sisteme karşı, yaşamın her alanında etkin bir kavga sürdürüyoruz. O yüzden öldürülüyoruz, katlediliyoruz, tecavüz ediliyoruz, aşağılanıyoruz, yok sayılıyoruz. Ama biz varız ve nasıl ki 20. yüzyıl boyunca gerçekleşen tüm toplumsal devrimlerin etkin bir gücü olduysak, 21. yüzyılın da mücadele eden, dünyayı değiştirme eyleminde yer alan etkin güçlerinden biriyiz. Emekçi sınıflarla birlikte sınıf mücadelesinde,

ezilen ulusların devrimci kurtuluş mücadelesinde, hep biz varız. Dünyanın sokakları bizim sloganlarımızla çinliyor. Fabrika işgallerinde, grevlerde biz varız. Ayaklanmalarda, serhıldanlarda biz varız.

Varolacağız

Bizi eve hapsedmek isteyen her türden gericiliğin karşısındayız. Eve kapatılmamıza, mutfağın mahkulaştırıcı ortamına mahkum edilmeye dün olduğu gibi bugün de isyan ediyoruz. Kimse bize 21. yüzyılda ortaçağ karanlığını dayatmasın. Ne yaparsanız yapın biz kadınları eve kapatamazsınız. Çünkü yaşam bizden yana. Yaşamı yaratan ve vareden bizlerin emekçi elleridir. Her türden gericilik bizim ezilmeğe tarihimizi devam ettirmek istiyor biz ise kökten değiştirmek istiyoruz. Üretim sürecinin bir parçası olan biz kadınlar artık nasıl kurtulacağımızı biliyoruz ve birbirimizden öğrenerek ilerliyoruz.

Dünyaya başkaldırıyoruz.

Dünyanın sokakları kadınların sloganlarıyla çinliyor; duymuyor musunuz?

